

เอกสารนี้เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วันที่ออก ๑๖๐๘

๒๕๖๖

เอกสารนี้เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องแต่งกายโนรา

Product Design and Development Inspired from Nora Costume

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณ เงินรายได้ (บำรุงการศึกษา)

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ชื่องานวิจัย	การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องแต่งกายโบราณ
ผู้วิจัย	จารย์สมร ผลบุญ กมธ. เกิดทิพย์
หน่วยงาน	สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
ปี	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยใช้วิธีการแบบผสม (mixed method) ระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพและวิธีการเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อออกแบบและสร้างสรรค์ລວດລາຍຈາກຊຸດລູກປັດໂນຣາ

ผลวิจัยพบว่า ผู้วิจัยได้นำการวิเคราะห์ລວດລາຍຈາກຊຸດລູກປັດໂນຣາ โดยนำลักษณะเด่นคือ มีลักษณะเป็นຈຸດເຮັງລົມນາເປັນເສັ້ນຕຽງ ລວດລາຍຈະເປັນຮູບທຽງເລີ່ມຕົວສືບສິບ ສີຂອງຊຸດໂນຣາຈະມີການໃຫ້ທີ່ຫາກຫາຍ ອາທີ ສີນ້າເງິນ ສີສົມ ສີເໜືອງ ສີເຂີຍ ສີແಡງ ເປັນຕົ້ນ ຜູ້ວິຈัยໄດ້ອອກແບບລວດລາຍຈາກຊຸດລູກປັດໂນຣາເປັນຈຳນວນ 6 ລາຍ ແຕ່ເລືອກໃຫ້ເພີ່ມລວດລາຍ 3 ລາຍ ໂດຍຍືດຜົນການປະເມີນຈາກຜູ້ທີ່ຮັງຄຸນວຸດ ຕ້ອມາຜູ້ວິຈัยນຳລວດລາຍທີ່ໄດ້ນາອອກແບບຜົນກັນທີ່ ໂດຍຈັດທຳເປັນ 3 । ປະເທດີ້ອ 1) ແບບເຄື່ອງນຸ່ງໜໍ່ມາ ໄດ້ແກ້ ເສືບຖຸ່ມ ເສື່ອສຕົວ 2) ຜ້າເອັກປະສົງສົມ ໄດ້ແກ້ ຜ້າມານ ເພອ່ນິຈອ່ຣ 3) ຈານແຍ້ນທີ່ເມັກ ໄດ້ແກ້ ເຄສໂທຣັກພົມທີ່ເມືຍຕື່ອ ກະຮະເປົ່າໃສ່ເອັກສາຮ່າ ກະຮະເປົ່າໃສ່ເຫຼີຍໝູ ສິງຜູ້ວິຈัยໄດ້ອອກແບບໂດຍໃຫ້ກາພຈຳລອງ (Simulation) ແລະນຳກາພຮ່າງຂອງຜົນກັນທີ່ໄດ້ອອກແບບສ່ວນໃຫ້ປະຊາທນ໊ວ່າໄປຈຶ່ງເປັນກຸ່ມນັກສຶກສາ ແລະວ່ຍທໍາງນໍາທີ່ຜູ້ໜ້າຍແລະຜູ້ໜູງຈຳນວນ 100 ດັກປະເມີນຄວາມພຶກພອໃຈ ໂດຍຜົນກັນທີ່ພົມພອໃຈນຳກຸ່ມນັກສຶກສາທີ່ສຸດຕື່ອ ກະຮະເປົ່າຄື່ອສຕົວ ເຄສໂທຣັກພົມທີ່ເມືຍຕື່ອ ແລະເສື່ອສຕົວ ຜູ້ວິຈัยໄດ້ກັດເລືອກກະຮະເປົ່າຄື່ອສຕົວນຳມາເປັນຜົນກັນທີ່ຕົ້ນແບບສໍາຫັບໃຫ້ເຈົ້າອັນຫຼວງວິຈัยນຳເປັນຕົ້ນແບບໃນການພັດທະນາຕ່ອຍອດສ່ວນເສີມອາຫິພໃຫ້ແກ່ກົນໃນໜຸ່ມໜຸນ

คำสำคัญ: การออกแบบລວດລາຍ, ຊຸດລູກປັດໂນຣາ, ຜົນກັນທີ່ຕົ້ນແບບ

146621

3 ພຶສ, 2565

໤ 45,5
ຈ. 170

ชื่องานวิจัย	Product Design and Development Inspired from Norah Costume
ผู้จัด	Jansamorn Pholboon Kamtorn Kerdthip
หน่วยงาน	Cultural Centre, Songkhla Rajabhat University
ปี	2022

Abstract

This research was a research and development to used mixed method between Qualitative research and Quantitative research. The aim of this research was to designed and created pattern from the Beads Costume of Nora Dance. The result of this research was that the researcher analyzed pattern of Beads Costume of Nora Dance, the unique of the pattern were appearance of dots form in line, the pattern were geometry forms, and used multicolor such as dark blue, orange, yellow, green and red color. As the researcher I designed 6 patterns from Nora costume but chosen only 3 patterns by the assessment result from the experts. As the researcher I used patterns to designed 3 kinds of products which were 1) Apparel were blouses for men and women 2) The multi-purpose clothes were curtain, furniture 3) Hand made products were mobile phone case, women handbag, briefcase and wallet. As the researcher I designed by using products simulation and sent to 100 people which were university students, men and women at working age to estimate the satisfaction. The result of estimation for the big picture were in very satisfy standard, the result of estimation for small group were most satisfy which were women handbag, mobile phone case and blouses for women. As the researcher I selected the women handbag to be the Prototype Product for the research grantor as the prototype to develop and raise to occupation for people in the community.

Keywords: Pattern Design, Beads Costume of Nora Dance, Prototype Product

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ผศ.ศศิธร วิศพันธุ์ อารย์ชัยวัฒนภัทร เลาสัตย์ ผู้เชี่ยวชาญงานด้านออกแบบ ผศ.บัญฑิตา วรศรี ผู้เชี่ยวชาญด้านทัศนศิลป์ อารย์โภวส อิสโน้ ผศ.ทัศนียา คุณหะชา ผู้เชี่ยวชาญด้านการแสดงในรำ คณะครุอุปราช อารย์ เพื่อวงการนาฏศิลป์ ตลอดถึงนักศึกษาที่ได้ช่วยเหลือผู้วิจัยในการบรรยายความพึงพอใจต่องานวิจัยชั้นนี้ จนสามารถทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา

ขอขอบคุณนักศึกษา อารย์ และเจ้าหน้าที่โปรแกรมวิชา nano ฯ และการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ขอขอบคุณบุคลากรคณะศิลปกรรมศาสตร์ และสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สำหรับมิตรภาพที่ดี ทั้งให้ความช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้วิจัยร้องขอ สุดท้าย ขอขอบคุณสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เจ้าของทุนที่ดำเนินความสะดวก การติดต่อและประสานงานในการทำงาน

คณะผู้วิจัย

กรกฎาคม 2565

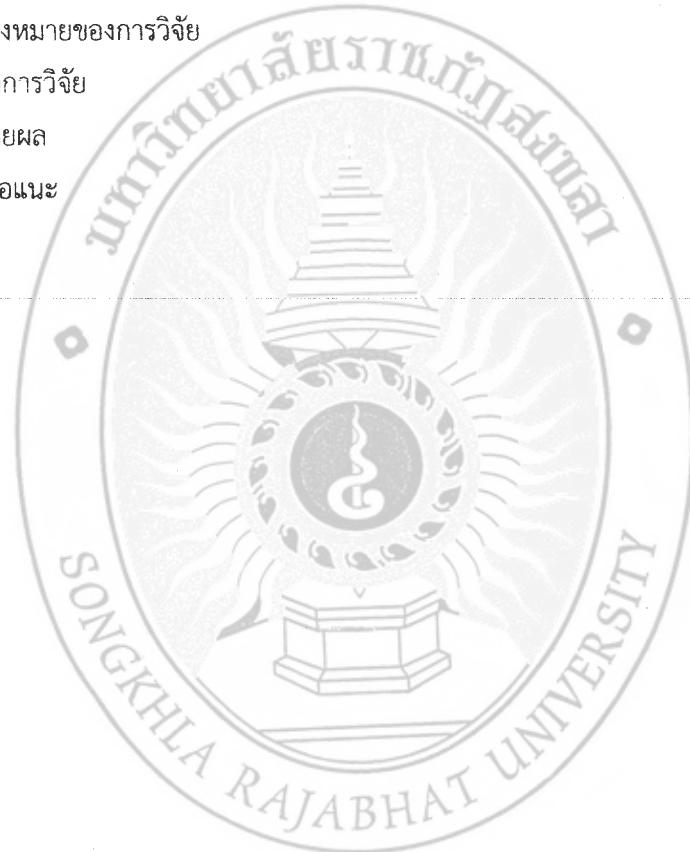
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญภาพ	๓
สารบัญตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	๑
วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒
กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย	๒
แผนภูมิกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๓
นิยามศัพท์	๔
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
เอกสารเกี่ยวกับโนรา	๕
หลักการออกแบบตลาดราย	๗
งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๙
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๑๒
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๑๒
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๒
การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม	๑๒
การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๓
แบบประเมินคุณภาพ ตลาดรายจากชุดลูกปิดโนรา	๑๔
แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากตลาดรายของโนรา	
พร้อมภาพจำลอง (Simulation) ของบุคคลทั่วไป	๒๒
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๖
ผลการวิเคราะห์ตลาดราย	๒๖
ประเมินคุณภาพตลาดราย	๒๘

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การออกแบบสี	30
ผลการออกแบบผลิตภัณฑ์	34
ผลประเมินความพึงพอใจ	48
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
ความมุ่งหมายของการวิจัย	51
สรุปผลการวิจัย	51
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	56
ประวัติผู้วิจัย	58

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แผนภูมิกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย	3
3.1 ตัวอย่างแบบประเมินอินไลน์ ส่วนแรก	23
3.2 ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ส่วนที่ 2	24
3.3 ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ส่วนที่ 3	25
4.1 ชุดลูกปัดในรา	26
4.2 การวิเคราะห์ลดลาย	27
4.3 การออกแบบสี	31
4.4 การเลือกใช้สีในลดลายที่ 1	32
4.5 การเลือกใช้สีในลดลายที่ 2	32
4.6 การเลือกใช้สีในลดลายที่ 3	33
4.7 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบเสื้อบุรุษ	35
4.8 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบเสื้อสตรี	37
4.9 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบชุดผ้าม่านและเฟอร์นิเจอร์	40
4.10 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบเคลื่อโทรศัพท์มือถือ	42
4.11 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบกระเบื้องสตอเร	44
4.12 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบกระเบื้องป่าไม้สำหรับการ	46
4.13 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบกระเบื้องป่าไม้เตรียม	48

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แบบประเมินลวดลาย ที่ 1	15
3.2 แบบประเมินลวดลายที่ 2	16
3.3 แบบประเมินลวดลายที่ 3	17
3.4 แบบประเมินลวดลายที่ 4	18
3.5 แบบประเมินลวดลายที่ 5	19
3.6 แบบประเมินลวดลายที่ 6	20
3.7 แบบประเมินลวดลาย ตอนที่ 2	21
3.8 ประเด็นข้อคำถามแบบประเมินความพึงพอใจ	22
4.1 ภาพร่างลวดลาย	28
4.2 ผลการประเมินลวดลายจากผู้ทรง	30
4.3 การอยอกแบบเสื้อบูรุษ	35
4.4 การอยอกแบบเสื้อสตรี	36
4.5 การออกแบบชุดผ้าม่านและเพอร์นเจอร์	38
4.6 การออกแบบลายเคสร็อคศัพท์มือถือ	41
4.7 การออกแบบลายกระเปาถือสตรี	43
4.8 การออกแบบลายกระเปาใส่เอกสาร	45
4.9 การออกแบบลายเคสร็อคศัพท์มือถือ	47
4.10 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีต่อรูปแบบ ผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากลวดลายขอชุดลูกปัดในรา	49
5.1 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจที่ได้รับความนิยมมากที่สุด	53

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในราเป็นวัฒนธรรมด้านการแสดงที่มีความเชื่อ มีพิธีกรรม ทั้งเป็นที่บิดหนี้บูชาจิตใจของผู้คน แม้จะอยู่สังคมภาคใต้ manyana ตั้งแต่อดีต แม้มีการแปรเปลี่ยนไปตามสังคมนิยม จนรูปแบบการแสดงโนราในปัจจุบันมีแบบดั้งเดิม และแบบบันเทิง โดยทุกๆปีในงานประจำปีของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจะมีการแสดงโนราในรูปแบบบันเทิงทุกงาน ส่วนช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนกันยายน บ้านไหนที่ลูกหลานมีตายายโนราจะแสดงออกถึงความสำนึกรักในความกตัญญูคุณต่อครูบาอาจารย์ บิดามารดา พ่อแม่ตายาย ทั้งที่ล่วงลับแล้วและยังมีชีวิตอยู่ บุคคลที่ถูกเลือกเป็นคนทรงครูหมอนราจะจัดโนราโรงครูด้วยความเชื่อและศรัทธาที่เหนียวแน่นทำให้การแสดงโนราได้มีการสืบต่ออยู่ในสถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัวสายศิลปิน ในวันที่ 15 ธันวาคม 2564 ได้สร้างความภาคภูมิใจให้แก่คนทั้งประเทศโดยเฉพาะคนภาคใต้ เมื่อองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเนสโก ประกาศขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลกปัญญาทางวัฒนธรรมที่จัดตั้งไว้ไม่ได้ของมนุษยชาติ เมื่อพิจารณาการแสดงโนราถือเป็นการรวมพลงานไว้หลากหลายแขนง อาทิ นาฏกรรม ดนตรี วรรณกรรม ศิลปหัตถกรรม งานผลงานเหล่านี้หล่อรวมเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่ทำให้คนทั่วไปที่ได้เห็นแล้วรับรู้ว่านี่คือการทำรำของโนรา วง การลงจาก ที่ไม่มีประกายในการแสดงของภูมิภาคอื่นๆในประเทศไทย ดนตรีที่มีความสำคัญต่อการทำรำและการเคลื่อนที่ แม้แต่เครื่องแต่งกายของโนราที่มีความโดดเด่นจากการร้อยลูกปัดสีสันผสมผสานกับเครื่องประดับลงทองอย่างสวยงาม

เครื่องแต่งกายโนราถือเป็นงานช่างพื้นบ้านที่ได้รับการสืบสานถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ที่ควบคู่มา กับการแสดงโนราที่ ล่าสุดในสาขาวางช่างฝีมือตั้งเดิม เครื่องแต่งกายโนรา ได้ขึ้นทะเบียนมรดกโลกปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ปีพุทธศักราช 2557 โดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมและจากส่วนหนึ่งที่เผยแพร่กล่าวถึง เครื่องแต่งกายดังกล่าวเป็นงานฝีมือที่ผ่านศิลปะงานช่างหลากหลายแขนงบูรณะการรวมไว้ด้วยกัน ดังเช่น การตัดเย็บผ้า누่ก้างเงือกสนับเพลา ผ้าห้อยหน้า ผ้าห้อยข้าง งานถักร้อยที่นำเม็ดลูกปัดมาเรียงร้อยเป็นชุดลูกปัดโนราจัดได้แก่ พานอก รัดป่า ปั้งคอ และหางแหงส์ นอกจากราชที่มีการทำเครื่องประดับ เช่น ปีกนก ทับทิมและเล็บโนราที่ ส่วนงานกึ่ง และการลงลักษณะจะเกี่ยวกับการทำทริมโนราซึ่งถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชิ้นหนึ่งของเครื่องแต่งกาย ธีรวัฒน์ ช่างสาร (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาเครื่องแต่งกายโนราภูมิปัญญา

ชาวบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปเครื่องแต่งกายโนรา ดังนี้ ชุดแต่งกายโนราปัจจุบันมี 4 แบบ ประกอบด้วย

1. แบบเครื่องต้น 1) ศีรษะสวมเทวิตรแบบมงกุฎทรงเตี้ย 2) ลำคอ มีปังหน้า ปังหลัง 3) หัวไหлемีพานโครงสำหรับปกปิดช่วงลำตัวลำคอห้อยทับthroat สังวาล มีปีกนกແ่อนเป็นเครื่องประดับทั้งสองข้าง 4) สะเอวมีปั้นเหน่ง มีห้อยหน้าห้อยข้าง 5) ช่วงขาและสะโพกสนับเพลา ผ้ากระโปรง 6) มีรือส่วนอก ให้ถักทั้งต้นแขน ปีต เย้ xen ก ำ ໄ ໄ ສ ช ံ ย မ ိ ย 7) นิ่ง สมมเล็บแบบท่วงบัว

2. แบบทรงบัว รูปแบบเหมือนเครื่องต้นปรับเปลี่ยนเฉพาะส่วนของเครื่องลูกปัดเท่านั้น คือได้มีการนำผ้ามาทำเป็นกรองคอแล้วใช้ลูกปัดร้อยต่อจากชายผ้าเป็นลวดลายสัญลักษณ์ของเครื่องลูกปัด คลุมลำตัว

3. แบบเครื่องลูกปัดห้าชิ้นหรือเครื่องเต็ม รูปแบบเหมือนเครื่องต้นได้เพิ่มเครื่องลูกปัด ชิ้น คือ คลุมไหล่ 2 ชิ้น รอบอก 1 ชิ้น ปีกคอ 2 ชิ้น

4. การแต่งกายแบบเครื่องโนราประยุกต์ รูปแบบเหมือนเครื่องต้นได้พัฒนาอินทรนูทีร้อยจากเม็ดลูกปัดตามลวดลายและสีของพานโครงและคลุมไหล่ เสริมบนไหล่ทั้งสองข้าง

ผู้วิจัยได้เลือกเห็นคุณค่าความสำคัญของชุดแต่งกายโนรา นำมาพัฒนาต่อยอดให้เป็นผลิตภัณฑ์ สินค้าที่ระลึกในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของหน่วยงาน โดยในขั้นต้นได้พัฒนา ลุงดล ายโดยวิเคราะห์เจ้าชุดโนราเพื่อนำไปออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์สินค้าที่ระลึกโดยออกแบบให้มีอัตลักษณ์ชัดเจนและมีสีสันค้าที่หล่อหลอมประเพณี

วัตถุประสงค์ของโครงการ

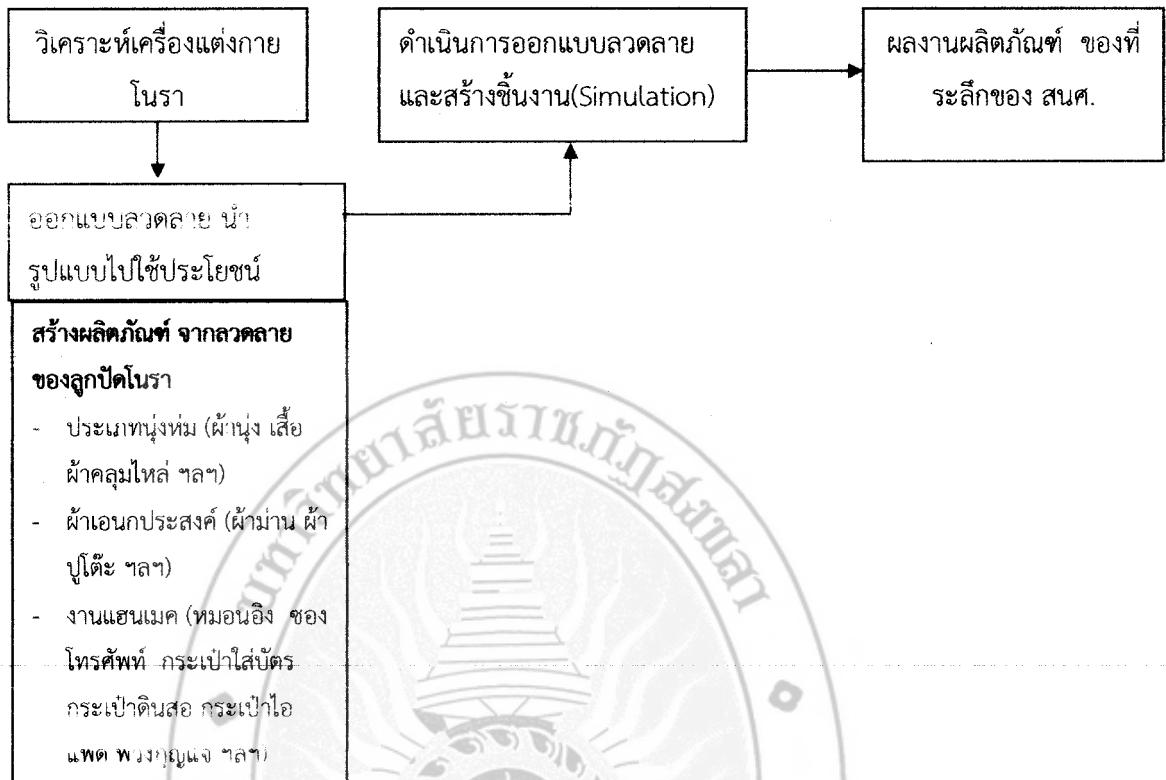
1. ออกรูปแบบและสร้างสรรค์ลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา
2. ออกรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์สำหรับเป็นสินค้าที่ระลึกของสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

การศึกษาการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องแต่งกายโนรา โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กรอบแนวคิดแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนสำคัญคือ

- 1) วิเคราะห์เครื่องแต่งกายโนรา
- 2) ออกรูปแบบลวดลายจากเครื่องแต่งกายโนรา
- 3) ออกรูปแบบผลิตภัณฑ์ ตามรูปแบบต่างๆ ที่จะนำไปใช้ประโยชน์
- 4) ประเมิน ปรับปรุงแก้ไข ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แผนภูมิกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ลวดลายต้นแบบที่สามารถนำไปขยายชิ้นงานได้
2. ได้มีการเผยแพร่ในวารสารทางวิชาการ
3. เป็นประโยชน์ต่อเยาวชน และคนในชุมชนที่นำไปต่อยอดเพื่อสร้างรายได้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยจำแนกออกเป็นขอบเขตด้านพื้นที่ เนื้อหา ประชุม และ ขอบเขตด้านระยะเวลา ดังนี้

ขอบเขตด้านพื้นที่

จังหวัดสงขลา พัทลุง นครศรีธรรมราช

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ด้านชุดแต่งกายในรา
2. ด้านออกแบบการลวดลายจากชุดแต่งกายในรา

3. ด้านออกแบบผลิตภัณฑ์ ประเภทนั่งห่ม งานแอนด์เมค ผ้าเออนกประสงค์ ฯลฯ โดยจัดทำลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

ระยะเวลาที่ใช้ 1 ปี

นิยามศัพท์

โนรา เป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ มีการร้อง รำประ俗ฯ เครื่องดนตรี โน้ต ร้อง รำ ทับ กลองและปี มีความเชื่อ และพิธีกรรม ทำให้รูปแบบการแสดงมี 2 ประเภท ได้แก่ โนราแบบตั้งเดิมหรือโนราพิธีกรรม และโนราเพื่อความบันเทิง

เครื่องลูกปัด 5 ชั้น เป็นเครื่องแต่งกายขึ้นการแสดงโนรา ได้แก่ พานอก ป่า ปังกอ ทางหนึ่ง เป็นการนำลูกปัดสีเม็ดเล็ก หลักสีมาร้อยกับเชือกให้เป็นลวดลาย เช่น ลายลูกแก้ว ลายข้าวหลามตัด ลายดอกดาว เป็นต้น

ลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา เป็นการออกแบบลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา เพื่อนำไปใช้งาน ด้านต่างๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากเครื่องแต่งกายในราชวงศ์จักรีได้ศึกษา แนะนำดู ทดลองที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้ โดยวิเคราะห์ผลการศึกษาจากการประมวลความรู้จากเอกสาร บทความ ตำรา จำแนกเนื้อหาเป็น ดังนี้ 1) เอกสารเกี่ยวกับโนรา 2) หลักการออกแบบลดลาย 3) งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับโนรา

การแสดงโนราเป็นการแสดงที่รวมศาสตร์และศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวภาคใต้ เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นคุณค่าทางด้านศิลปะทุกแขนง ความเชื่อ พิธีกรรมจากบรรพบุรุษสืบทอดกันมา ยาวนานจนถึงปัจจุบัน กิญญา จิตต์อรุณ (2508) ได้กล่าวไว้ว่า ในราเป็นการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นเวลาหลายร้อยปีเน้นทำรำที่สำคัญ ต่อมามีการเล่นเป็นเรื่องโดยนำมาจากวรรณคดี นิทานท้องถิ่น แต่เรื่องที่มีอิทธิพลมากที่สุดคือ พระสุรุน มนต์ธรา จนเป็นเหตุให้เรียกการแสดงชนนิดนี้ว่า มนต์ธรา ซึ่งเห็นได้จากการแต่งกายของตัวละครที่มีปีก ทาง แต่สำเนียง方言 ไม่มักตัดคำหน้าอยกเรียกว่า ในรา ซึ่งแบ่งตามหมาอย่างผู้นำในการพิธีฯ ใบเบร์ราณกิราแสดงโนราในนิยมเด่นกันในงานเพื่อเป็นความบันเทิงทั่วไป แต่ไม่นิยมเล่นในงานศพและในงานมงคล รูปแบบการแสดงมักจัดเป็นคณะเดียวแต่หากเป็นงานใหญ่จะมีการแข่งหรือประชันกัน ทั้งนี้มีการรำโรงครุซึ่งเป็นพิธีกรรมของครูโนรามักแสดงเมื่อว่างงานในเดือน 6 เดือน 7 มักมีความเชื่อว่าหากปฏิบัติผิดเพี้ยนจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้จัดงาน นอกจากนี้ จารย์สมร แก้วสุข (2549) ได้กล่าวว่าแบบแผนของการแสดงโนราถือเป็นชนบ้านในการแสดงที่มีการสืบทอดหลายชั่วอายุคนสืบทอดกันมานานถึงปัจจุบันซึ่งแสดงออกด้วยการสร้างสรรค์ท่ารำ ให้สอดคล้องกับบทท้องและเสียงดนตรีเพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมเช่นไหว้ภูษานุรักษ์และใช้ในการสร้างความบันเทิงกับผู้ชม ถือเป็นการแสดงขั้นสูงที่ผู้แสดงต้องผ่านการฝึกหัด ฝึกฝนจนชำนาญ และต้องได้รับการครอบครุยเข่นเดียวกับนาฏศิลป์ไทยส่งผลให้การแสดงโนรามีบทบาทสำคัญจนมีความโดดเด่นในเรื่องของการร่ายรำจนกลายเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ แต่ในปัจจุบันการแสดงโนราได้มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับการดำเนินชีวิตและสภาพแวดล้อมทางสังคมตามยุคสมัย เห็นได้จากการปรับทำรำให้มีความสันกระชับเพิ่มการร้องเพลงและมีทางเรื่องลูกทุ่งเข้ามาสอดแทรกในการเล่นก่อนหรือหลังการแสดงโนราเพื่อเป็นการปรับปรุงและให้การแสดงคงอยู่ตามความชื่นชมของผู้ชม สอดคล้องกับชวน เพชรแก้ว (2559) การแสดงโนราเดิมเป็นการร่ายรำประกอบพิธีกรรม เป็นสื่อในการติดต่อกับวิญญาณสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่ในปัจจุบันโนรามีหน้าที่ ที่หลากหลายขึ้นเพื่อช่วยให้คนดูไม่เกิดความเบื่อ

หน่วย โดยการสร้างรูปแบบให้สั้น กระชับหลักเหลี่ยมท่าข้า ตัดการเคลื่อนไหวที่เร็วความหมายออก หรือคิดรูปแบบใหม่ ถือเป็นกลไกและกระบวนการรักษาคำจุนโนราให้คงอยู่ ความสำคัญในการพัฒนา หรือปรับเปลี่ยนในรากคือ การคงรูปแบบเดิมเอาไว้

การแสดงในรามีคุณค่าในด้านร่างกาย จิตใจ สุนทรียศาสตร์ จริยธรรม และวรรณศิลป์ ดังที่ พัทธานันท์ สมานสุข และ พรพิพย์ อันทิวโรหัย (2559) คุณค่าของการแสดงในราก 1) คุณค่าด้าน ร่างกาย ภาระกิจในรากนี้ส่วนใหญ่ทำให้สืรรูรากยแข็งแรง กำยำ ระบบเผาผลาญได้ดี ฯ ราชลักษณะ โรคภัย ทั้งพัฒนาทางด้านจิตใจและการมั่นคงคุณคุ้นไป 2) คุณค่าด้านจิตใจ ช่วยทำให้สามารถ จิตใจ ผ่อนคลาย ช่วยยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น ทั้งทำให้จิตใจลึกซึ้งในบรรพบุรุษมากขึ้น นอกจากนี้ กalon ในราก คำร้อง และคำสอน ที่ใช้สอนเด็กให้เข้าใจถึงคุณธรรม จริยธรรม เกิดความเลื่อมใส ศรัทธาต่อ การในราก และเป็นการใช้กล่อมเกลาจิตใจทั้งผู้ชุมและนักแสดง 3) คุณค่าด้านสุนทรียศาสตร์ ได้แก่ ดนตรีท่วงท่านองกรอบกระเฉง ท่ารำที่ส่งงามแห่งด้วยคติธรรม และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว อาทิ วง หน้า (ส่วนลำคอจนถึงศีรษะ ต้องเชิดหน้า) การตั้งวง (วงและรัศมีได้เหลี่ยมกันต้องการแสดงแขนให้ได้จาก 90 องศา) ท่าไหว้ (ตั้งฉากได้imum 90 องศา) การย่อตัว (ย่อเข้าเล็กน้อย) ส่วนกัน (ต้ององอนเล็กน้อย เอวต้องหัก) และความงามด้านเครื่องประดับและเครื่องแต่งกาย ถือเป็นจุดเด่นที่ถือเป็นเอกลักษณ์ เฉพาะตัว โดยใช้ลูกปัดสีสันสดุดตา 4) คุณค่าทางด้านจริยศาสตร์ โดยเฉพาะพิธีไหว้ครูในรากที่ ถูกยกเป็นวัฒนธรรมครูที่แสดงอย่างถึงความเคารพบุชาเทพ เทวดา และบรรพบุรุษที่ลงลับไปแล้ว 5) คุณค่าด้านหัตถศิลป์ เครื่องแต่งกายและเครื่องประดับเป็นงานฝีมือที่ทำขึ้นเพื่อประโยชน์ใช้สอย เสริมสร้างจิตนาการ 6) คุณค่าทางวรรณศิลป์ มีการใช้ภาษาเฉพาะถิ่นถือเป็นการอนุรักษ์ภาษาใต้ ใช้ถ้อยคำภาษาพสมพسانไปด้วยธรรมและความดี

ธรรมนิตย์ นิคมรัตน์ (2549) เอกลักษณ์ของชุดลูกปัดในรากที่มีการประดิษฐ์มาก่อนยุคสมัย กรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อประมาณ พ.ศ. 2424 เมื่อเจ้าพระยาวิเชียรคุร (เม่น ณ สงขลา) ได้จัดบัญชีสั่ง ของที่มีการซื้อขายกันในเมืองสงขลาจัดส่งไปยังกรุงเทพมหานครเพื่อจัดแสดงสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ครบรอบปี ในพ.ศ. 2425 โดยในรายการมีสร้อยตามสำหรับหนึ่ง รากา 2 เหรียญ 4 ก้อน ซึ่งเป็นสร้อย ที่ในรากนี้จะมีรูปแบบที่แตกต่างกัน ใช้วิธีการร้อยลูกปัดจนเกิดเป็นสร้อยแล้วผูกทับทรงติดไว้ ต่อมามีการพัฒนาการร้อยลูกปัดจากสร้อยลูกปัดเม็ดกลมโตเต้านเตียวหรือคู่ ต่อมามีใช้ลูกปัดขนาดเล็กร้อยเป็นแผง ทابล้ำตัว หากพิจารณาหลักฐานที่เป็นภาพประวัติศาสตร์ ครั้งที่พระยาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวคราวประพาสภาคใต้ร้าว พ.ศ. 2444 มีกลุ่มโนราแสดงถวายบริเวณลานวัดพระบรมราชู จ. นครศรีธรรมราช นักแสดงโนราสามชุดลูกปัดปกปิดร่างกายส่วนบนบริเวณไหล่และลำตัวด้านข้างแต่ ไม่สามารถปิดลำตัวได้มิดชิด แสดงให้เห็นว่าลูกปัดมีพัฒนาการการร้อยด้วยความประณีตจึงสามารถ นำมาสวมใส่ได้ นอกจากนี้การรำถวายการต้อนรับรักกาลที่ 6 เสด็จประพาสสงขลา เมื่อปี พ.ศ. 2567 เป็นโนราผู้ชายจำนวน 3 คน สวมชุดลูกปัดโนรามีสั้นว่าลคนละ 2 เส้น โดยมีการร้อยลูกปัด

จำนวนมากขึ้นจนมีการปิดบริเวณให้ และลำดับด้านขวา ในส่วนลำดับด้านหน้าและบริเวณลำคอไม่มี การร้อยลูกปัดปิด ถือเป็นพัฒนาการร้อยลูกปัดมาขึ้นกว่าเดิมลูกปัดมีหัวสีเข้มและอ่อน นอกจากนี้มี ภาพถ่ายของโนราพัน หอเพชร จาก จ.สุราษฎร์ธานี เมื่อ พ.ศ. 2514 สมชุดลูกปัดที่สวมเครื่องต้น โนรามีสังวาลและหับทรงอยู่ ตัวเสื้อร้อยด้วยลูกปัดสีขาวและสีดำสลับกับร้อยปิดเฉพาะไหล่ทั้งสอง ข้าง มีลูกปัดร้อยเป็นรูปตัวบิ๊บเรียงๆและไหล่ ชุดลูกปัดจัดเป็นงานศิลปหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์โดด เด่นในเรื่องการประดิษฐ์ชุดรูปแบบและลวดลาย ผู้ร้อยต้องใช้สมรรถิคุณคิดสร้างสรรค์ รูปแบบ ที่สามารถร้อยลูกปัดในรูปแบบรากภูมิ 3 รูปแบบคือ 1) ร้อยแบบร้อยซ้อน 2) ร้อยแบบ ห้า-สาม 3) ร้อยแบบสาม-สาม

จุดเด่นของการแสดงโนรา คือชุดแต่งกายและท่ารำ ดังที่ ธรรมนิทย์ นิคมรัตน์ (2557) ได้ กล่าวไว้ว่า การนำการแสดงโนราที่เป็นการแสดงประกอบพิธีกรรมและความบันเทิงเฉพาะถิ่น มีความ ยากที่ได้รับโอกาสในการปรากฏเป็นองค์ประกอบในงานโฆษณา แต่เมื่อพิจารณาในการคัดเลือกมักจะ นำเฉพาะเอกลักษณ์เด่นของโนราคือการแต่งกายและท่ารำไปใช้เป็นองค์ประกอบหลักในส่วนของการ โฆษณาสินค้าเพื่อให้เป็นที่รู้จัก ทั้งนี้ในการผลิตภาพยนตร์โฆษณาของบริษัทเรเจนซี่ ที่วางแผนงาน นำเสนอวัฒนธรรมภาคใต้ ชื่อชุดว่าแผ่นดินวัฒนธรรมใต้ การแสดงโนราได้รับเลือกในโฆษณาชิ้นนี้ ซึ่ง ให้นักแสดง 12 คนประกอบไปด้วยนักแสดง 8 คน นักดนตรี 4 คน การถ่ายทำเน้นกระบวนการท่ารำที่ หลากหลายรูปแบบ นอกจากเก็บน้ำยาพร นานเพิ่มอีกบทหนึ่งด้วย ในรูปแบบกราฟิกหน้าจะเน้นคิ้ว ผิวพรรณตามธรรมชาติ เพราะเมื่อภาพที่ออกแบบจะมีความสวยงาม สุดใส นอกจากนี้ โสดีต เดชะนะ (2562) ได้กล่าวถึงจุดเด่นของชุดลูกปัดโนราคือสีสันที่สดใส โดยเด่นตามเอกลักษณ์เฉพาะตัว ประกอบด้วยลูกปัดเม็ดเล็กๆ เรียงต่อกันเป็นเส้น เป็นลวดลาย และเป็นรูปทรงต่างๆ ที่มีความเป็น อิสระ สามารถเคลื่อนไหวได้ตามท่าทางและจังหวะการแสดง ลักษณะการใช้สีของลูกปัดประกอบด้วย วรรณร้อน เช่น สีเหลือง ส้ม-เหลือง ส้ม ส้ม-แดง แดง ม่วง-แดง และชมพู ส่วนวรรณเย็น คือ สี เขียว-เหลือง เขียว น้ำเงิน พื้น ม่วง เรียงสลับสีผสมผสานกันรวมเป็นรูปทรง

เอกสารการออกแบบลวดลาย

หลักการออกแบบประกอบด้วย ภาพประกอบ สี ตัวอักษร สัญลักษณ์ ดังที่ จันทรารรณ บำเรอรักษ์ และสุธี พลพงษ์ (2559) ได้กล่าวถึงการอออกแบบให้มีลักษณะเด่นในแง่การรับรู้ต้องมีการ ใช้สัญลักษณ์ (Icon) ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายสามารถแยกได้ดังนี้ 1) ภาพประกอบ (Photographs) จัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญ เนื่องจากสื่อความหมายให้เข้าใจอย่างรวดเร็ว 2) สี (Color) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการออกแบบกราฟิก มีส่วนให้เกิดความดึงดูดใจและจำสินค้าได้ ง่ายขึ้น การใช้สีถือเป็นการสื่อสารทางการตลาดที่เป็นการแสดงตัวของสินค้า จัดเป็นสีที่มีอิทธิพล ต่อมนุษย์มาก ในแต่ละสังคมหรือกลุ่มวัฒนธรรมจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับจังหวะประการ

อาทิ ความรู้ ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เป็นต้น 3) ตัวอักษร (Typogarphy) เป็นองค์ประกอบที่สื่อความหมาย นำเสนอเป็นข้อสั้น ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจในเวลาที่รวดเร็ว เส้นของตัวอักษรจัดเป็นลวดลายที่เกิดจากการลากเส้นเป็นภาพไปร่วมไม่ระบายน้ำดูยิ่งขึ้นโดยอาศัยจิตวิทยาของเส้น 4) สัญลักษณ์ (Symbol) ถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นเครื่องหมายเพื่อสื่อสารกับผู้บริโภคให้เข้าใจได้ง่าย บราhma สมาร์ครองรัตน์เดือน๊ให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ปณิธาน บัณฑิต (2560) หลักการจัดองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ (Principles) โดยการนำทัศนธาตุต่างๆ ได้แก่ จุด เส้น สี น้ำหนัก รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และบริเวณว่าง มาจัดเข้ารวมกันทำให้เกิดสุนทรียภาพด้านความงาม ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเนื้อหา เรื่องราว หรือสาระของผลงานที่เชื่อมโยงกับผลงานนั้นๆ

การนำการแสดงโนรณะสร้างสรรค์ในงานออกแบบมักเน้นเส้นที่อ่อนช้อย พลิวไหว มีสีสัน ดังที่ อัจฉิพร มัชณิกะ (2558) การนำผลงานการแสดงโนรณะสร้างสรรค์ตกแต่งสถานที่ โดยจัดทำผลงานศิลปกรรมผ้าที่ถ่ายทอดศิลปะการแสดงพื้นบ้านโนรา ซึ่งเป็นการแสดงที่แฟ้มไว้ซึ่งวิถีชีวิตของชาวใต้ โดยมีเส้นสายที่อ่อนช้อยพลิวไหวแต่แข็งแรง แม้ดูสีสันที่สนุกสนานแต่ยังมีความจริงจังหนักแน่น ผู้สร้างสรรค์นำเสนอในรูปแบบใหม่จากรูปทรงท่ารำโนราเฉพาะด้วยการนำผ้าลูกไม้ ผ้าปาเตี๊ยะ เน้นการใช้สีผสมระหว่าง สีสดใสอย่าง สีเหลือง ส้ม ชมพู พ้า ตัดกับพื้นสีดำ และใช้เทคนิคิการทางงานผ้า เชือบซ้อนม แท่น ทั้งพื้นผิวที่เกิดจาก การเดินเส้นหลาฯ แบบ และภาพมีมิติที่ซับซ้อนขึ้น นอกจากนี้การดำเนินการนี้ถือว่าสุดที่จะทอนถึงอัตลักษณ์ของโนรา การจัดจำหร่ายในท้องตลาด ดังที่ ศิริรัตน์ จุลนวลด (2558) ได้ศึกษาศิลปการแสดงโนราเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ตกแต่งภายในที่อยู่อาศัย โดยนำเทريิดที่เป็นเครื่องประดับศิรษะของโนราที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของการรำโนราที่มีรูปทรงโดดเด่น น่าศรัทธา ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวคิดหลักในการออกแบบคอมไฟสำหรับห้องรับแขก เป็นลักษณะคอมไฟห้อยเพดาน ทั้งเทريิดถือเป็นของสูงจึงไม่มีการขัดแย้งกับความเชื่อด้านนี้ สำหรับการเลือกใช้วัสดุได้สะท้อนอัตลักษณ์ของโนรา ได้แก่ ไม้ โลหะ ผ้า พลาสติก แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึง ความแข็งแรง คงทนควร ไม่เสียงต่อการแตกหัก ทนทานต่อการผู้กร่อน และหากซื้องานในท้องตลาด จึงเลือกใช้วัสดุประเภทโลหะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จรรยาสมร ผลบุญ และโวภัส อิสโน (2562) ผลการวิเคราะห์โครงเพื่อนำมาออกแบบเป็นລັກສະນະໃນการนำไปใช้ประโยชน์ในงานประเททอื่นๆ ລັກສະນະຮູບທຽບຂອງການສ້າງສຣົກ ຈະເປັນໃນລັກສະນະຂອງຮູບທຽບເລີກຄົມ ປະກອບດ້ວຍ 3 ລັກສະນະຄື່ອງ 1) ສີເຫຼື່ມຜົນຜ້າ ແຕ່ຕ້ອງການໄດ້ທຳໃຫ້ມີຄວາມໂດ້ມນເພື່ອເລີຍແບບລັກສະນະຂອງລາຍສານຂອງໃບມະພ້ວງ 2) ສີເຫຼື່ມຈຸດຮັສ ເປັນການທຳໃຫ້ເປັນໜີ້ຢັງເຕີກາ ເມື່ອພິຈາລະນາສະໜອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງການສ້າງສຣົກ ທີ່ເປັນພິຈາລະນາຈຳປາດະ 3) ວົກລົມ ເປັນລາຍໝາດເລີກແລະມີຈຸດການເລັກຖະມອບ ອູ້ໃນສີເຫຼື່ມຈຸດຮັສ ລັກສະນະເປັນການເສັນລວດລາຍຂອງເປົ້ອກຈຳປາດະ ລັກສະນະຂອງລວດລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕົ້ນຄື່ອງສື່ອຳໂຮງໂຄຮຈຳປາດະທີ່ເປັນເອກລັກສະນົ່ງຂອງຊາວສູງ ຜູ້ວິຊຍີໄດ້ອົກແບບລວດລາຍເພື່ອໃຫ້ຄວາມເປັນໂຮງ ເກີບຮາຍລະເວີຍດຸກຈຸດທັງຮູບປ່າງຂອງລາຍໜີ້ໃບມະພ້ວງ ແລະເປົ້ອກຜິວຂອງຈຳປາດະ ແມ່ແຕ່ສີສັນຂອງລວດລາຍກີ່ດັກລັກສະນະຮຽມຫາດຂອງໂຄຮແລະຈຳປາດະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລາຍໜີ້ໃບມະພ້ວງ ສີເຫຼື່ມຈຸດຮັສເຊີຍວ່າເຂັ້ມແຂມຕ້ວຍເຂົ້າວ່ອນ ແລະລາຍຂອງຜົວຈຳປາດະຈະເປັນສີເຫຼື່ອງ ກ່າວໄດ້ວ່າເປັນການອົກແບບສ້າງສຣົກລວດລາຍຈາກໂຄຮໄດ້ອ່າງລົງຕ້ວມືຜິດຮຽມຫາດ

ຈົມພຣ ຈັນທິນທຣ ແລະຄົນະ (2555) ໄດ້ພັນນາລວດລາຍຜລິຕິກັນທີ່ຜ້າຫອ ໂດຍການປະຢຸກຕີ່ລວດລາຍນຸ້ມປົດທອງເສພຣະວິທະວັດພຣະສຣີຕົນມາກາຕຸຽມຫາວິທາຣ ຈັງຫວັດພິພຸນູໂລກ ໄດ້ວິເຄຣະທີ່ລວດລາຍນຸ້ມປົດທອງເສພຣະວິທະວັດພຣະສຣີຕົນມາກາຕຸຽມຫາວິທາຣ ຈັງຫວັດພິພຸນູໂລກ ປະກອບດ້ວຍ 5 ລາຍ ດື່ອລາຍໜີ້ທີ່ມີຄວາມສອດຄລ້ອງກັນໃນຮູບແບບທີ່ອູ້ໃນກຽບຮຽມຫາດເລີກຄົມຕື່ອງ ຖຽນສີເຫຼື່ມຂ້າວໜານຕັດ ຖຽນສີເຫຼື່ມຂ້າວໜານປຶກປູນ ແລະທຽບຮຽມ

ຈົນາ ຈັນທຣາສາ (2553) ໄດ້ສຶກໜາແລະພັນນາເອກລັກສະນົ່ງລວດລາຍບ້ານເຊີຍພື້ນຖານເພື່ອປະຢຸກຕີ່ໃໝ່ກັບຜລິຕິກັນທີ່ຜ້າແປຮຽບເພື່ອກັບບໍ່ທີ່ມີຄວາມເໝາະສນກັບຜລິຕິກັນທີ່ຜ້າແປຮຽບພໍ່ທີ່ບາດລາຍເອກລັກສະນົ່ງບ້ານເຊີຍທີ່ມີຄວາມເໝາະສນກັບຜລິຕິກັນທີ່ຜ້າແປຮຽບພໍ່ທີ່ບາດລາຍທີ່ຜ້າແປຮຽບໄດ້ກັບຕ້ວອ່າງລວດລາຍທີ່ສື່ອຳໂຮງເອກລັກສະນົ່ງບ້ານເຊີຍມາກີ່ທີ່ສຸດຕື່ອລາຍໜີ້ທີ່ມີຄວາມສາມາດກັບພິຈາລະນາໄຟ້

ກັກທຣານິ່ມຫຼູ້ ສີທິທິນພັນນົງ ແລະຄົນະ (2557) ໄດ້ສຶກໜາການພັນນາລວດລາຍຜລິຕິກັນທີ່ຕົ້ນແບບຜ້າມດ້ວຍມີຫຍຸ້ງກາຍເຍົ່າມຈາກສີ່ຮຽມຫາດ ໂດຍນຳລວດລາຍຂອງສມູນໄພຣໄທ ດອກໄມ້ໄພຣໄທ ພົມໄພຣໄທ ວ່າວໄທ ແລະອັນຸມົນໄທຢາມເປັນຈຸດທັກຂອງການອົກແບບໂດຍຫຼື່ໄໝເຫັນດີ່ກວ່າມສໍາຄັນຂອງພິຈັນຮູ້ໄທທີ່ຫລາຍຫລາກໜິດ ກາຣະເລັນດັ່ງເດີມ

ສຸຈິນນົ໌້າ ດາວເດືອນ (2553) ໄດ້ສຶກໜາແລະພັນນາສຶກລົບທັດກຽມຜ້າຫອລາຍໂບຮານບ້ານພາທັງເພື່ອເປັນຜລິຕິກັນທີ່ທັດກຽມສິນຄ້າຈັງຫວັດອຸ້ທີ່ຫານີ ປະເທດຫຼຸດບນໂຕ້ອ່າຫາຣ ໂດຍນຳຜ້າຫອພື້ນເມື່ອບ້ານພາທັງມາພັນນາເຂົ້າກັບຜລິຕິກັນທີ່ທັດກຽມສິນຄ້າປະເທດຫຼຸດບນໂຕ້ອ່າຫາຣເພື່ອເປັນແນວທາງໄໝ

ผู้ผลิตนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป ประกอบด้วย ผ้าบูดี้ ผ้ารองจาน ผ้าเช็ดปาก และผ้ารองแก้ว ซึ่ง การออกแบบชุดบนโดยอาหารใช้ในสินค้าหลายหมวด ลดลายที่ใช้ทางผู้วิจัยนำเอกสารลักษณ์เฉพาะของ ผ้าห่อลายโบราณซึ่งมีลักษณะเด่นของลายผ้าห่อ และต้องการอนุรักษ์ลายผ้าห่อโบราณ และ นำลายผ้าห่อลายโบราณมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวผลิตภัณฑ์ ลดลายผ้าหอชุดบนโดยอาหารมี 4 ลาย คือ ลายสร้อยสา (A) ลายพญานาคล้อมเพชรเล็ก (B) ลายข้างกระแต (C) และลายพญานาค ล้อม (D) หากผู้วิจัยได้นำไปในสีและลดลายผ้าหอตั้งกล่าวหมายความออกแบบชุดบนโดยอาหาร

รัชนิกร กุสานันท์และคณะ (2557) ได้ศึกษาการออกแบบศิลปหัตถกรรมผ้าพื้นถิ่น จังหวัดสกลนครเพื่อประยุกต์สู่แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ ได้สรุปเป็นแนวทางการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ได้ทั้งหมด 4 แนวทางดังนี้ คือ แนวทางที่ 1 New Of Future กลุ่มโภนสีฟ้า-น้ำเงิน และสีขาว จัดทำเป็นผ้าฝ้าย เครื่องประกอบการแต่งกาย ลดลายต้นแบบคือ กลุ่มลดลายรูปทรงเลข คณิต ลดลายขอ (หรือ) ลดลายโคม กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เพิ่งทำงานจนถึงวัยกลางคน ตั้งแต่ 20 – 39 ปี ทั้งชายและหญิง ทั้งผู้บริโภคท้องถิ่นและกลุ่มนักท่องเที่ยว แนวทางที่ 2 Culture City กลุ่มโภนน้ำตาล – ส้ม จัดทำเป็นผ้าฝ้าย เครื่องประกอบการแต่งกาย ลดลายต้นแบบคือ กลุ่ม ลดลายพรรณไม้ กลุ่มลายนาค ซึ่งเป็นลายที่มอบให้ผู้หลักผู้ใหญ่ หรือผู้ที่ควรพนับถือ กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มวัยผู้ใหญ่ ผู้ชาย – ผู้หญิง อายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป แนวทางที่ 3 Freshness Of Natural กลุ่มโภนสีขาว-สีเขียว จัดทำเป็นผ้าฝ้าย เครื่องประกอบการแต่งกาย ลดลายต้นแบบคือ กลุ่มลดลายรูปทรงเลขคณิต รูปทรงสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และกลุ่มลดลายสัตว์พวงมีเสื้อและปีก นก กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่ม วัยรุ่น และกลุ่มวัยผู้ใหญ่ อายุตั้งแต่ 20 – 59 ปี และวัยผู้สูงอายุตั้งแต่ 60 ปี ได้ทั้งผู้บริโภคท้องถิ่นและกลุ่มนักท่องเที่ยว และแนวทางที่ 4 Enjoy To Play กลุ่มโภนสีแดง จัดทำเป็นผ้าฝ้าย เครื่องประกอบการแต่งกาย ลดลายต้นแบบคือ กลุ่มลดลายขอ (หรือ) ลดลายโคม และลดลายรูปทรงเลขคณิต กลุ่มเป้าหมายคือกลุ่มวัยรุ่น และคนรุ่นใหม่ที่เพิ่งทำงานจนถึงวัย กลางคนตั้งแต่ 20 – 39 ปี ทั้งชายและหญิง ทั้งผู้บริโภคท้องถิ่นและกลุ่มนักท่องเที่ยว ซึ่งผลสรุปที่ได้ ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ การออกแบบลดลายผ้ารูปแบบใหม่ จากแนวทางการออกแบบศิลปหัตถกรรม ผ้าพื้นถิ่นจังหวัดสกลนคร และนำลดลายที่ออกแบบใหม่ มาทดลองเป็นผลิตภัณฑ์ตามแนวทางการ ออกแบบผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้ คือ ผ้าฝ้าย และเครื่องประกอบการแต่งกาย (ผ้าคลุมไหล่ ผ้าพันคอ เนคไท) โดยผู้วิจัยเลือกแนวทางที่ 1 New Of Future ที่มีค่าความเหมะสมของแนวทาง การออกแบบมากที่สุด ซึ่งสรุปผลงานวิจัยสามารถนำไปเป็นรากฐานในการพัฒนาการออกแบบ ลดลายและสีสนผ้าหอพื้นถิ่นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากผ้าหอพื้นถิ่นของจังหวัดสกลนครให้มี ความสอดคล้องกับกลุ่มผู้บริโภคหรือ กลุ่มเป้าหมายได้อย่างดี และสืบทอดเอกสารลักษณ์ศิลปหัตถกรรม ผ้าพื้นถิ่นจังหวัดสกลนครให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

ชุติมา ข้างพุ่ม และวิติยา ปิตตั้งนาโพธ (2559) ได้ออกแบบตราด้วยจากภูมิปัญญางานดอกไม้สอดและใบทอง โดยจำแนกเป็น 3 ลวดลายดังนี้ 1) ลายประสานรัก นำรูปแบบจากรูปทรงของดอกรัก นำมาประสานกันเป็นแผ่นผืน 2) ลายร้อยรัก เกิดจากการนำดอกรักมาเรียงร้อยต่อกัน ผูกต่อกันเป็นผืนใหญ่ 3) ลายพุดบรรจบ นำมาแม่ลายมาจากรูปทรงของดอกพุดที่ดอกชนดอก ก้านชนก้าน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของลายที่มีขนาดสัดส่วนเท่ากัน กำหนดให้มีระยะห่างของลายต่างกัน ไม่ครามติดเนื่อง ทิศทางที่ติดกันจะทำให้เกิดความเป็นเอกภาพด้วยการซ้ำรูปแบบ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการผูกลายที่มีการกำหนดโครงสร้างของรูปเรขาคณิตและเส้น

ศิริเพ็ญ ภูมิภิญโญ (2563) ได้ออกแบบตราด้วยเรขาคณิตพัฒนาพัฒนาลายจากอัตลักษณ์ผ้าทอ กะเหรี่ยง อ.หนองหญ้าปล้อง จ.เพชรบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์อัตลักษณ์ผ้าทอกะเหรี่ยงสรุปได้ว่า 1) วัตถุดิบในปัจจุบันของผ้าทอนิยมใช้เส้นด้ายสำเร็จรูป 2) สีสันที่ใช้นิยมโอนสีแดง เชียว เหลือง ขาว และดำหรือนำเงินเข้ม เดิมใช้ธรรมชาติปัจจุบันใช้ด้ายสำเร็จรูป 3) ลวดลายของผ้าทอกะเหรี่ยงสืบทอดจากบรรพบุรุษ และคิดตัดแปลงจากธรรมชาติ โดยรูปแบบการทอจะแบ่งเป็น การทอพื้น การทอสับสี การทอลายจก ผลการทดลองสร้างสรรค์ผลงานออกแบบผ้าวิจัยนำเสนอเอกลักษณ์ของผ้าทอ กะเหรี่ยงเพื่อสร้างความจำจำโดยดึงวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมกะเหรี่ยง ซึ่งประกอบด้วย รูปสัญลักษณ์ของหญิง ชายชาวกะเหรี่ยงที่แต่งตัวตามวิถี การพอกศีรษะ และข้าวห่อกะเหรี่ยง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ แนวการสร้างสรรค์วิจัยจากชุดลูกปัดในราเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาคสนาม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 การประเมินคุณภาพของการออกแบบตลาดฯ ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 5 คน เป็นนักวิชาการด้านนโยบาย ด้านทัศนศิลป์ และด้านการออกแบบ

1.2 การประเมินความพึงพอใจ ผู้วิจัยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

1.2.1 กลุ่มผู้รู้ ได้แก่ นักแสดงโนรา

1.2.2 กลุ่มนักวิชาการ

1.2.3 กลุ่มประชาชนทั่วไป ได้แก่ ผู้ประกอบการ นักออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ชม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสำรวจเบื้องต้น เพื่อการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับชุดแต่งกายในรา

2.2 แบบประเมินการออกแบบตลาดฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ จากกลุ่มผู้รู้ กลุ่มนักวิชาการ กลุ่มประชาชนทั่วไป 200 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม เป็นข้อมูลที่เก็บรวมได้จากพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย โดยวิธีการสำรวจเบื้องต้น (Basic survey) และการสนทนากลุ่ม (Focused group) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสร้างสรรค์ชุดการแสดงโดยจำแนกรายละเอียดดังนี้

3.1 สำรวจรูปแบบของตลาดฯ ในรา จากชุดลูกปัดในรา

3.2 แบบประเมินคุณภาพและความพึงพอใจของตลาดฯ และผลิตภัณฑ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และประชาชนทั่วไป

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลโดยการนำผลการศึกษาที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนามมาตรวจสอบความถูกต้องจัดหมวดหมู่เพื่อใช้ประกอบการเขียนอธิบายซึ่งแยกตามความวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของงานวิจัย จำแนกจัดกระทำดังต่อไปนี้

4.1.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ มาศึกษาอย่างละเอียดพร้อมจัดระหว่างหนูทดลอง ตามมาตรฐานเดียวกันในสิ่งแวดล้อมที่ใกล้เคียงกันที่สุด

4.1.2 นำข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากสำรวจเบื้องต้น นำข้อมูลทั้งได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลผู้วิจัยใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้ตั้งที่ สภากศ. จันทรานิช (2530, หน้า 129-130) สรุปไว้ว่า หลังจากที่นักวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นแรกต้องตรวจสอบว่าข้อมูลที่ได้มาเพียงพอ และตอบปัญหาของ การวิจัยหรือยัง หากข้อมูลที่ได้รับไม่ตรงกันต้องตรวจสอบข้อมูลที่แท้จริง

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเอกสาร มาเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบรูปแบบของการนำหัวทดลองจากจำปาดะไปใช้ประโยชน์ คือ การออกแบบคลอดลายจากลูกปัดโนรา และนำไปพัฒนาเป็นงานฝ้าเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในงานด้านต่างๆ ทั้งนี้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis) และมีภาพประกอบบางตอน นอกจากนี้ยังนำเสนอถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย แล้วนำมา สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม ภาคพนวก ตามกระบวนการศึกษาวิจัย ต่อไป

แบบประเมินคุณภาพ ລວດລາຍຈາກຊຸດລູກປັດໂນຮາ

แบบประเมินคุณภาพชุดนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับລວດລາຍທີ່
ພົມນາມຈາກຊຸດລູກປັດໂນຮາ

ຄໍາເປົ້າແນ່ງ ແກ່ງກ່າວເວັນມີນຸແຮງ ເພື່ອຕີ້ນີ້ ແນະຍິຍາເປັນ 2 ຕີຍນ

ຕອນທີ່ 1 ແບບປະເມີນຄຸນກາພລວດລາຍທີ່ໄດ້ຈາກກາຣົວເຄຣາທີ່ປະກອບດ້ວຍ 6 ລວດລາຍ

ຕອນທີ່ 2 ແບບສອບຄາມເກີຍກັບຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຂ້ອເສນອແນະອື່ນໆ

ກາຣປະເມີນ

ຕອນທີ່ 1 ກຽມນາທຳເຄື່ອງທ່ານ ລົງໃນໜ່ອງ ຮະດັບຄະແນນ ເພີ່ມຊ່ອງເດືອນທີ່ຕຽບກັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງ
ທ່ານ

ໂດຍກຳທັນດາກອນທີ່ກາຣເລືອກໄວ້ 5 ຮະດັບ ດັ່ງນີ້

ຮະດັບ 5 ມໍາຍຄື່ງ ຮະດັບດືມາກ

ຮະດັບ 4 ມໍາຍຄື່ງ ຮະດັບດືມີ

ຮະດັບ 3 ມໍາຍຄື່ງ ຮະດັບປານກລາງ

ຮະດັບ 2 ມໍາຍຄື່ງ ຮະດັບພອໃຈ

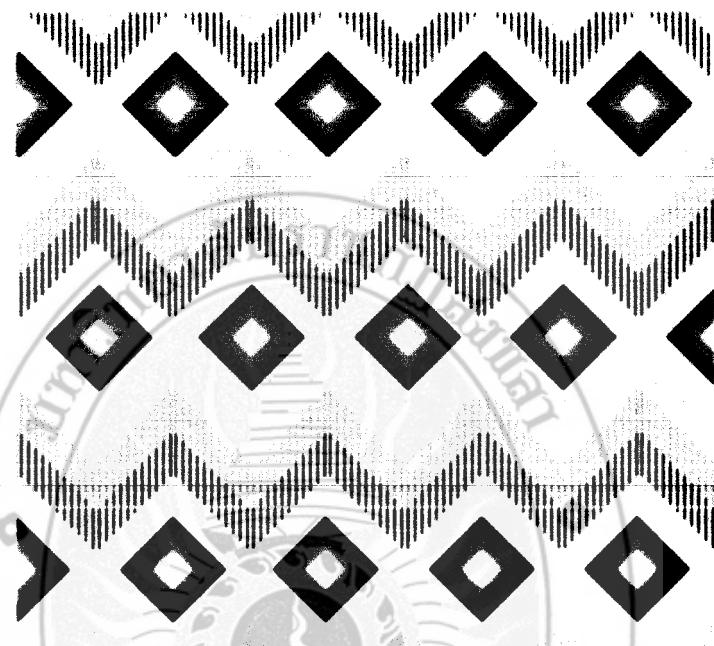
ຮະດັບ 1 ມໍາຍຄື່ງ ຮະດັບຄວາມປັບປຸງ

ตารางที่ 3.1 แบบประเมินລວດລາຍ ที่ 1

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
1. ລວດລາຍມີຄວາມສ່ວຍງານຮ່ວມສ້າຍ	5	4	3	2	1
2. ຄວາມເໜາະສົມຂອງລວດລາຍ					
3. ລວດລາຍສາມາດຮັດແດງເອກລັກຊົນການໃຫ້					
4. ຄວາມເຂື່ອມໂຍງລຶ່ງຮູບແບບລວດລາຍໂນຮາທີ					
5. ລວດລາຍສາມາດຮັນໄປຕ່ອຍອຸດເປັນສິນຄ້າ					
6. ການປະຢູດຕີໃຫ້ລວດລາຍບັນຜລິດກັນຫຼື					

ตารางที่ 3.2 แบบประเมินລວດລາຍທີ 2

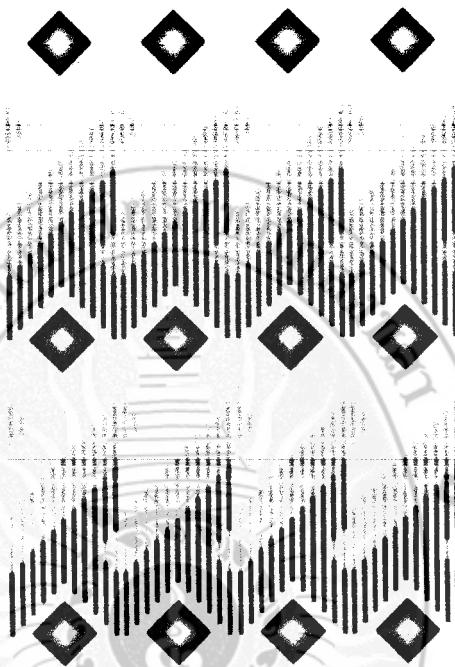
ລວດລາຍທີ 2

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
1. ລວດລາຍມີຄວາມສ່ວຍງານຮ່ວມສ່ວຍ					
2. ຄວາມເໜາມສົມຂອງລວດລາຍ					
3. ລວດລາຍສາມາດຮັດເສດງເອກລັກຊົນການໄຕ້					
4. ຄວາມເຂື່ອມໂຍງດຶງຮູບແບບລວດລາຍມໂນຣາ໌					
5. ລວດລາຍສາມາດຮັນໄປຕ່ອຍອດເປັນສິນຄ້າ					
6. ການປະຢຸກຕີໃຫ້ລວດລາຍບັນຜລິດກັນທີ					

ตารางที่ 3.3 แบบประเมินລວດລາຍທີ່ 3

ລວດລາຍທີ່ 3

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
5	4	3	2	1	
1. ລວດລາຍມີຄວາມສ້າງຈາມຮ່ວມສ້າຍ					
2. ຄວາມເໜາະສົມຂອງລວດລາຍ					
3. ລວດລາຍສາມາດແສດງເອກລັກຜົນການໄດ້					
4. ຄວາມເຊື່ອມໂຍງເປັນປະບຸບັນດາລວດລາຍໃນຮາໝໍ					
5. ລວດລາຍສາມາດນຳໄປຕ່ອຍອດເປັນສິນຄ້າ					
6. ການປະຢຸກຕີໃຫ້ລວດລາຍບັນພລິຕິກັນທີ່					

ตารางที่ 3.4 แบบประเมินลวดลายที่ 4

ลวดลายที่ 4

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
	5	4	3	2	1
1. ลวดลายมีความสวยงามร่วมสมัย					
2. ความเหมาะสมของลวดลาย					
3. ลวดลายสามารถแสดงเอกลักษณ์ภาคใต้					
4. ความเข้มข้นของลวดลายในรูปแบบ					
5. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสินค้า					
6. การประยุกต์ใช้ลวดลายบนผลิตภัณฑ์					

ตารางที่ 3.5 แบบประเมินลวดลายที่ 5

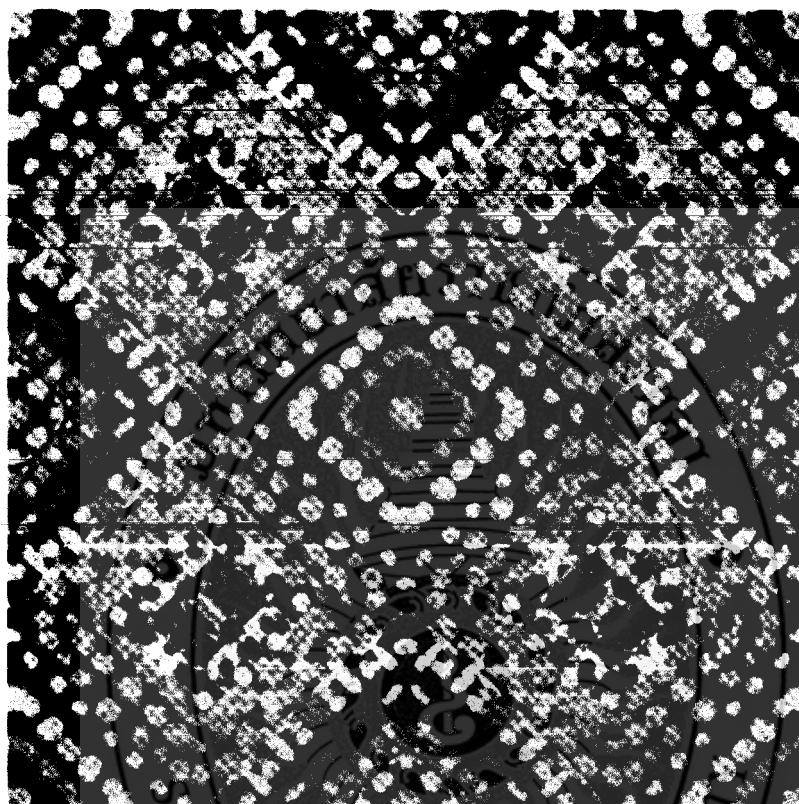
ลวดลายที่ 5

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
1. ลวดลายมีความสวยงามร่วมสมัย					
2. ความเหมาะสมของลวดลาย					
3. ลวดลายสามารถแสดงเอกลักษณ์ภาคใต้					
4. ความเชื่อมโยงถึงรูปแบบลวดลายในราชสำนัก					
5. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสินค้า					
6. การประยุกต์ใช้ลวดลายบนผลิตภัณฑ์					

ตารางที่ 3.6 แบบประเมินลวดลายที่ 6

ลวดลายที่ 6

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
1. ลวดลายมีความสวยงามร่วมสมัย					
2. ความเหมาะสมของลวดลาย					
3. ลวดลายสามารถแสดงเอกลักษณ์ภาครัฐได้					
4. ความเข้มข้นของลวดลายในร่าง					
5. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสินค้า					
6. การประยุกต์ใช้ลวดลายบนผลิตภัณฑ์					

ตารางที่ 3.7 แบบประเมินลวดลาย ตอนที่ 2

ตอนที่ 2 โปรดเขียนแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ กรุณาเลือกลวดลายที่ควรพัฒนาต่อ 1 ลวดลาย จากลวดลายหั้งหมดที่ได้ออกแบบ					
ลายที่ 1	ลายที่ 2	ลายที่ 3	ลายที่ 4	ลายที่ 5	ลายที่ 6

ลวดลายที่ควรพัฒนาต่อ .....
 เหตุผลที่เลือกลวดลาย .....
 ข้างต้น.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากລາຍຂອງໂນຣາ ພຣັອມກາພ
ຈໍາລັງ (Simulation) ຂອງບຸຄຸລທຳ່ໄປ

ในกระบวนการนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจแบบออนไลน์ เนื่องจากสามารถใส่
รายละเอียดประเภทภาพได้อย่างคุณชัด และสะดวกกับผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ออกแบบ
ฯ/ຮະເດືອນ໌ຂໍ້ຄໍາຖານາຂອງແບ່ງປະເປດເນື່ອງວາມພຶກພົກໃຈດັ່ງຕາຮາງທີ່ 3.8

ຕາຮາງທີ່ 3.8 ປະເດືອນ໌ຂໍ້ຄໍາຖານາແບບປະເປດເນື່ອງວາມພຶກພົກໃຈ

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
	5	4	3	2	1
1. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດເລື້ອບຽນ					
2. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດເລື້ອສຕຣີ					
3. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດເຄໂຫຍາກ	+	+	+	+	+
4. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດເຟຣີນິເຈຼອ່ ຜ້າມ່ານ					
5. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດກະເປົາເລື້ອສຕຣີ					
6. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດກະເປົາໃສ່ເອກສາຮ					
7. ລວດລາຍມີຄວາມເໝາະສົມກັບງານຜລິຕິກັນທີ່ ປະເທດກະເປົາໃສ່ເໜີຢູ່					
8. ກາຣປະຢຸກຕໍ່ລວດລາຍຈາກລູກປັດໂນຣາ ມີຄວາມ ຫັດເຈນ ແລະ ດູ້ເປັນສາກລ					
9. ກາຣຈັດວາງລາຍມີຄວາມເໝາະສົມ ສວຍງານ ແລະ ເປັນເອກລັກຊັບ					
10. ຮູບແບບລວດລາຍມີຄວາມແປກໃໝ່					

รายการพิจารณา	ระดับคะแนน				
	ดีมาก 5	ดี 4	ปานกลาง 3	พอใช้ 2	ปรับปรุง 1
สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์ของชุดลูกปัดโนรา					
11. ความเชื่อมโยงถึงรูปแบบลวดลายมโนราห์					
12. ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ที่นำเอกลักษณ์ของลายลูกปัดโนรามาใช้ในการออกแบบ					
สรุดถาย					

โดยรายละเอียดของแบบประเมินออนไลน์ ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1. ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ ส่วนแรกเป็นส่วนที่แจ้งของการประเมิน

แบบประเมินคุณภาพ ลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา

โดยผู้ประสงค์จะตรวจสอบคุณภาพของลวดลายที่ได้รับ ให้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ออกแบบและสร้างสรรค์ลวดลายลูกปัดโนรา
2. พิมพ์และนำไปทิ้งลงบนผ้าที่ต้องการ

หมายเหตุ: สำหรับผู้ที่ต้องการออกแบบลวดลายให้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีซอฟต์แวร์ที่สามารถออกแบบลวดลายได้ เช่น CorelDRAW, Adobe Photoshop เป็นต้น

คำอธิบาย: แบบประเมินคุณภาพนี้ แผนภูมิเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แผนภูมิที่แสดงความต้องการ

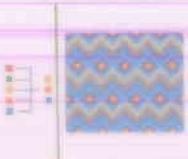
ตอนที่ 2 แผนภูมิที่แสดงความต้องการ

จัดทำโดย: www.songkhla.ac.th

การออกแบบลวดลายจากชุดลูกปัดโนรา

ลวดลายที่ 1

ลวดลายที่ 2

ลวดลายที่ 3

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ ส่วนแรก

2. ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ ส่วนที่ 2 แสดงภาพตัวอย่างผลิตภัณฑ์จากภาคจำลอง โดยในแต่ละประเภทมีการประเมินความพึงพอใจย่อผู้ตอบประเมินความพึงพอใจ สามารถคลิกในช่องคะแนนนั้นๆ เพื่อผู้จัดได้นำเสนอผลความพึงพอใจของแต่ละประเภทและตรวจสอบว่าประชาชนส่วนใหญ่ใจ ผลิตภัณฑ์ประเภทใด

ตอบที่ 1 กรณีเป้าหมายของ ลงทะเบียน ประเมินความพึงพอใจรับความต้องการ
ของคนในครอบครัวเล็กกว่าเดิมให้ 5 ระดับ ดังนี้
ระดับ 1 หมายความว่า ต้องการเพิ่มเติมมาก
ระดับ 2 หมายความว่า ต้องการเพิ่มเติมบ้าง
ระดับ 3 หมายความว่า ต้องการเพิ่มเติมน้อย
ระดับ 4 หมายความว่า ไม่ต้องการเพิ่มเติม
ระดับ 5 หมายความว่า ไม่ต้องการไม่ต้องการ

ภาพที่ 3.2 ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ส่วนที่ 2

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

25

3. ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยผู้ตอบแบบประเมินสามารถอกรหัสข้อมูล ได้อย่างไม่จำกัด

ข้อมูลอ่อนไหว/ความลับ

ส่วนบุคคลของฉัน

ขอขอบคุณสำหรับการดำเนินความพึงพอใจในครั้งนี้

ผลลัพธ์ของการประเมินจะถูกใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของงานของเรา

ดู

ดูแบบฟอร์ม

ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างแบบประเมินออนไลน์ส่วนที่ 3

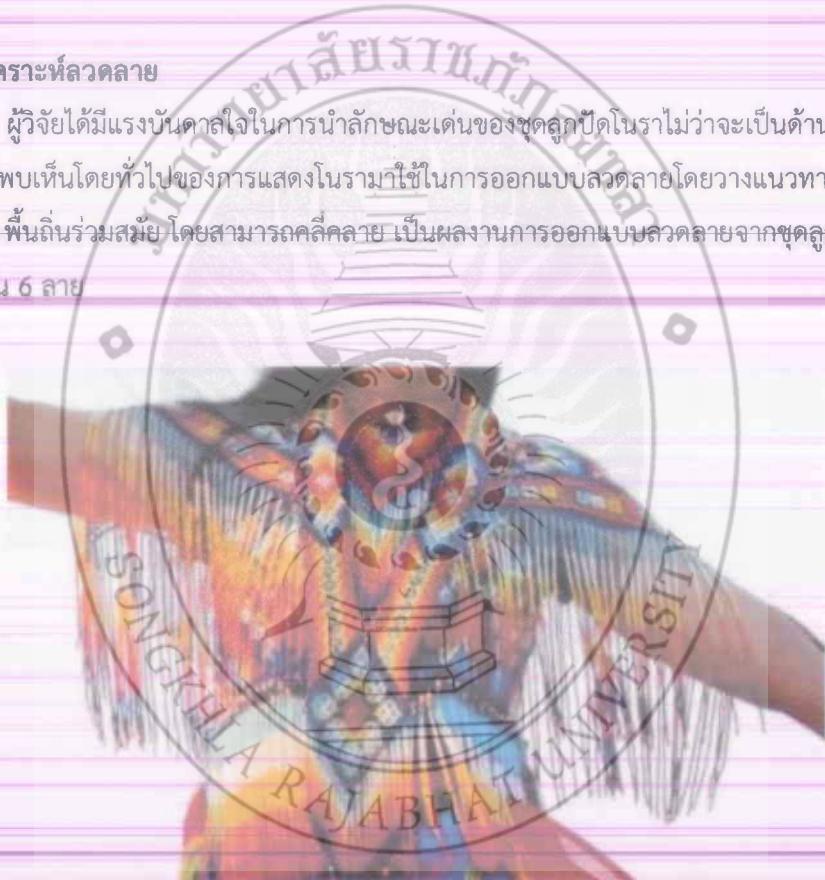
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาชุดลูกปัดในรา โดยข้อมูลที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์นั้นได้รับแนวคิดมาจากการศึกษา ตำรา งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้องกับการแสดงโองการและกรอบแบบหลวงลาย โดยผู้วิจัยจำแนกรายละเอียดของการศึกษาออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1) ผลการวิเคราะห์หลวงลาย 2) ผลการออกแบบพื้นที่ภัยที่

ผลการวิเคราะห์หลวงลาย

ผู้วิจัยได้มีแรงบันดาลใจในการนำลักษณะเด่นของชุดลูกปัดในราไม่ใช่เป็นตัวน้ำสีสัน หลวงลายที่พบเห็นโดยทั่วไปของการแสดงในรามาที่ใช้ในการออกแบบหลวงลายโดยวางแผนทางการ ทำงานคือ พื้นที่นั่นร่วมสมัย โดยสามารถเลือกเลือกเลือกตามความต้องการ เป็นผลงานการออกแบบหลวงลายจากชุดลูกปัดในรา เป็นจำนวน 6 ลาย

ภาพที่ 4.1 ชุดลูกปัดในรา (ผู้วิจัย)

ในขั้นตอนผู้วิจัยได้ออกแบบหลวงลายแบบขาวดำ เพื่อทำแบบประเมินคุณภาพหลวงลายจากผู้เชี่ยวชาญ เมื่อได้คัดเลือกหลวงลายผู้ออกแบบจึงได้เลือกลงสี ผลการวิเคราะห์หลวงลายจากชุดลูกปัดในรา ได้ผลสรุปดังนี้ดังนี้

1. การคลี่ลวดลาย

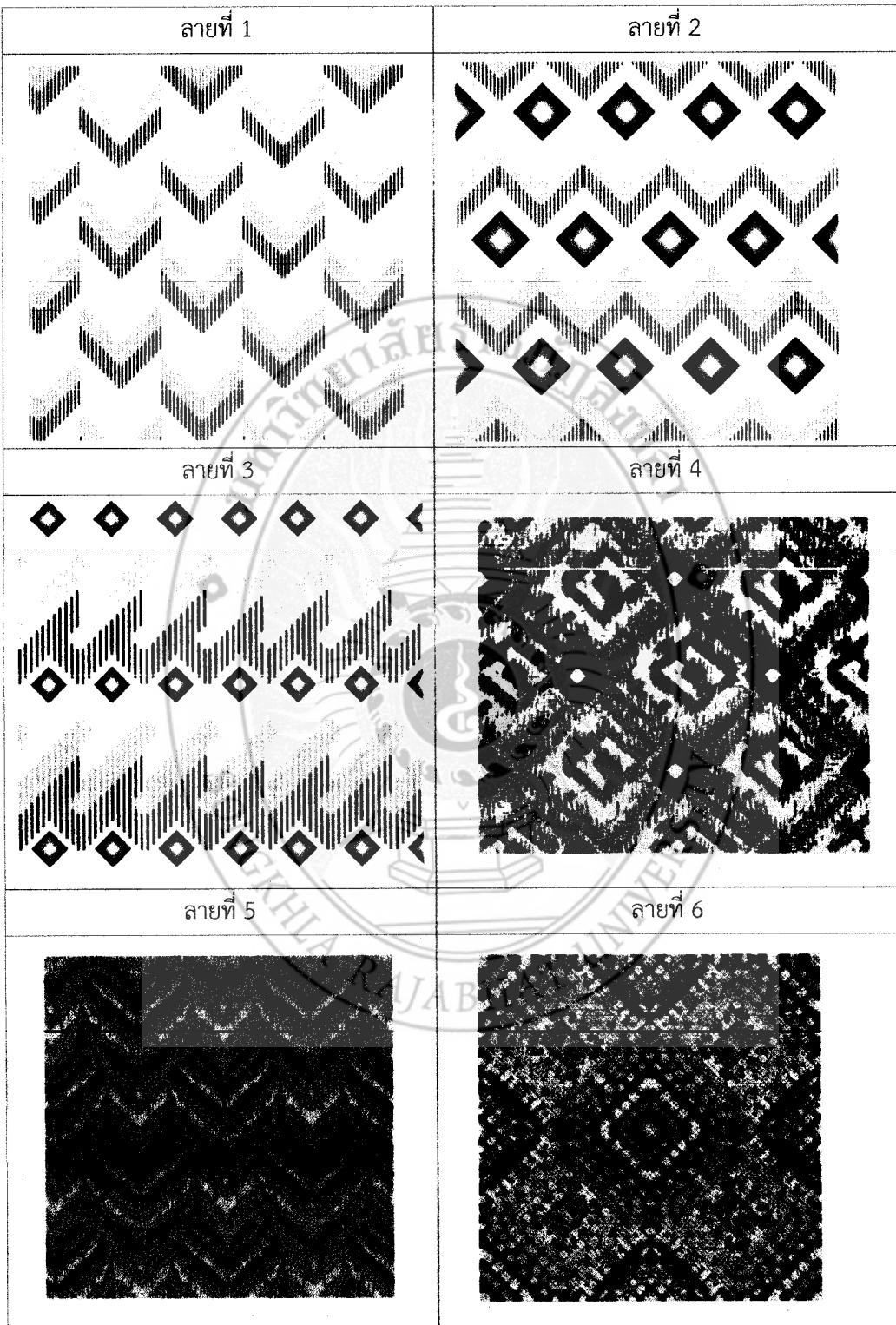
- 1.1 ผลจากวิเคราะห์ลวดลาย เมื่อพิจารณาชุดลูกปัดจะมีลักษณะเป็นจุดเรียงลงมาเป็นเส้นตรงตามทฤษฎีพื้นฐานทางศิลปะจุดทำให้เกิดเป็นเส้น
- 1.2 ผลจากการวิเคราะห์ลวดลายจะเป็นรูปทรงเรขาคณิต
- 1.3 ผลจากการวิเคราะห์สี ชุดโบราณจะมีการใช้ลูกปัดที่หลากหลาย อาทิ สีน้ำเงิน สีเขียว สีเหลือง สีขาว และสีแดง ผู้วิจัยเลือกใช้สีที่พบเห็นทั่วไป
- 1.4 ผลจากการเลือกองค์ประกอบกราฟิก เพื่อความเป็นผลงานร่วมสมัยมากขึ้น

2. การประเมินคุณภาพลวดลาย

เพื่อให้ได้ช่องคุณภาพของลวดลาย ผู้วิจัยนำข้อมูลด้านการออกแบบแบบลวดลาย ทั้ง 6 ลวดลาย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบและด้านการแสดงถึงความจำ�วน 5 ท่าน ได้แก่ พศ.ศ.คติธรรม วิเศษนรร ผศ.ดร.บัญฑิตา วรศรี อาจารย์ชัยวัฒน์นภัทร เลาสัตย์ อาจารย์โภกาส อิสโน และ พศ.ศ.ทศนิย่า คณฑะชา ได้ประเมินคุณภาพและเพื่อคัดกรองลวดลายที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาต่อไป

ตารางที่ 4.1 ภาพร่างลวดลาย

ผลประเมินลวดลายที่พัฒนาจากชุดลูกปัดโนรา

เกณฑ์ในการพิจารณาถึงลวดลายที่ได้ออกแบบและพัฒนามาจากชุดลูกปัดโนรา โดยกำหนดเกณฑ์การเลือกไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ระดับตีมาก

ระดับ 4 หมายถึง ระดับเดียว

ระดับ 3 หมายถึง ระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ระดับพอใช้

ระดับ 1 หมายถึง ระดับควรปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งในการการสรุปเป็นระดับความพึงพอใจนั้นผู้วิจัยคิดคะแนนเฉลี่ยของแต่ละตัวบ่งชี้ไปเทียบกับคะแนนของคุณภาพที่มี 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีระดับคะแนนมากที่สุด
--------------------	-------------	---------	-----------------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีระดับคะแนนมาก
--------------------	-------------	---------	-----------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีระดับคะแนนปานกลาง
--------------------	-------------	---------	---------------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีระดับคะแนนน้อย
--------------------	-------------	---------	------------------

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีระดับคะแนนน้อยที่สุด
--------------------	-------------	---------	------------------------

สรุปผลการประเมินลวดลายที่ออกแบบและพัฒนามาจากลวดลายชุดลูกปัดโนราจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ปรากฏคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลวดลายที่ 3 มีค่าคะแนนสูงสุดคือ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.21 ซึ่งจัดอยู่ในระดับคะแนนมาก รองลงมาคือ ลวดลายที่ 2 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.6 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0 มีค่าคะแนนอยู่ที่ระดับมากที่สุด และประเด็นที่มีค่าคะแนนต่ำที่สุดคือ ลวดลายที่ 4 และ ที่ 6 มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 4 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 และ 0.15 อยู่ในระดับคะแนนมาก ตั้งรายละเอียดตารางที่ 4.2

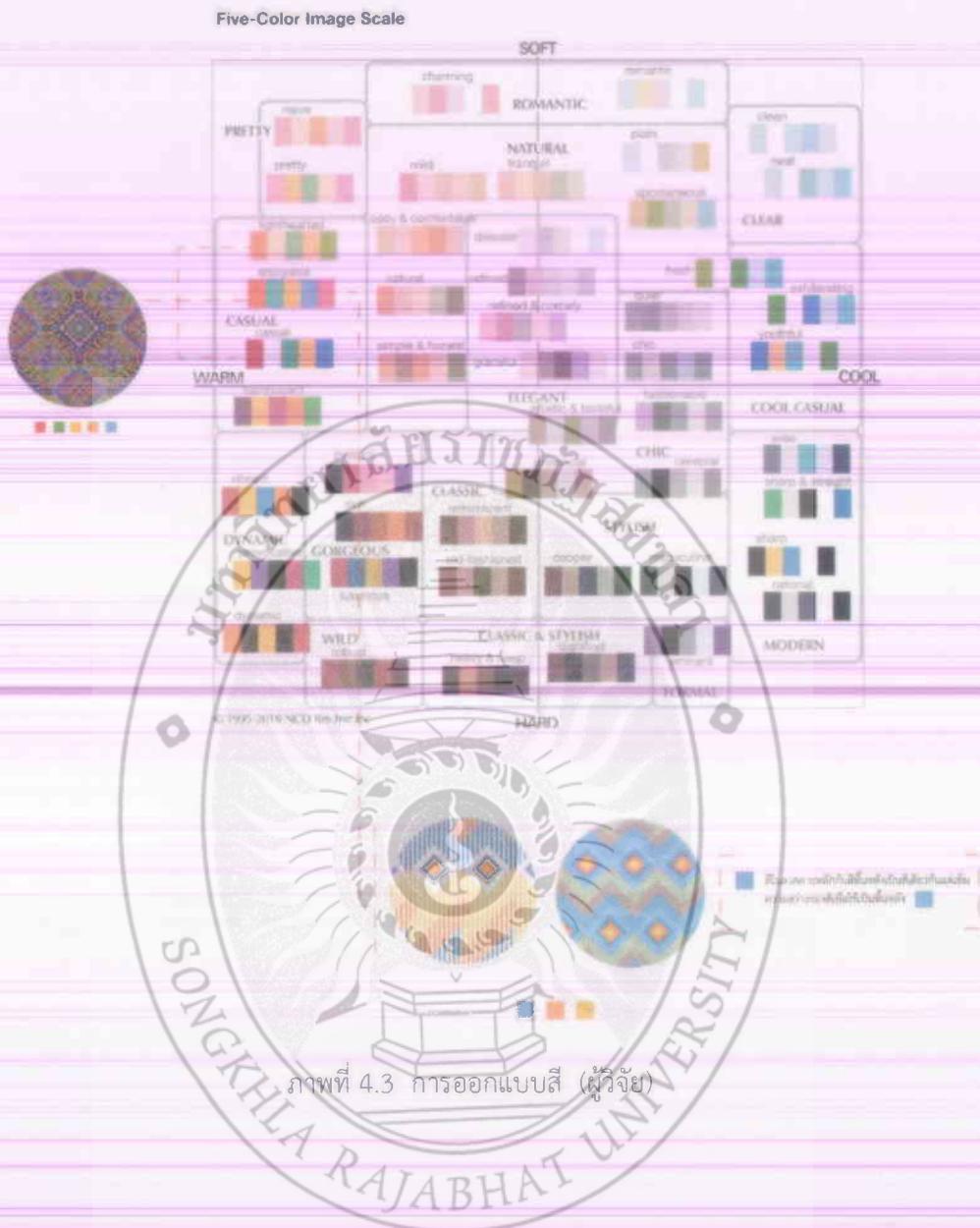
ตารางที่ 4.2 ผลการประเมินลวดลายจากผู้ทรง

รายละเอียด	ระดับความคิดเห็น											
	ลวดลายที่ 1		ลวดลายที่ 2		ลวดลายที่ 3		ลวดลายที่ 4		ลวดลายที่ 5		ลวดลายที่ 6	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ลวดลายมีความสวยงามสมบูรณ์	4	0.71	4.6	0.55	4.6	0.55	3.8	1.30	3.8	1.10	3.8	1.30
2. ลวดลายที่ทางมหาวิทยาลัยมีอยู่ในปัจจุบันหรือเป็นลวดลายใหม่	4	0.71	4.6	0.55	4.8	0.45	3.6	1.14	4.2	0.84	4	1.00
3. ลวดลายสามารถแสดงออกลักษณะได้	4.4	0.55	4.6	0.55	4.6	0.89	4.2	0.84	4.4	0.89	4	1.00
4. ลวดลายสามารถสื่อสารถึงชุดในรา	4.4	0.55	4.6	0.55	4.4	0.89	4.2	0.84	4.2	0.84	4	1.00
5. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสินค้า	4.6	0.55	4.6	0.55	4.6	0.55	4	1.00	4.2	0.84	4	1.00
6. ลวดลายสามารถนำไปต่อยอดเป็นสื่อออนไลน์	4.4	0.89	4.6	0.55	4.8	0.45	4.2	0.84	4.2	0.84	4.2	0.84
รวม	4.3	0.14	4.6	0	4.63	0.21	4	0.20	4.17	0.10	4	0.15

นอกจากนี้ ทางผู้วิจัยได้ให้ผู้ทรงเลือกกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่เป็นผลิตภัณฑ์ โดยผลการการเลือกลวดลายที่ 2 และลวดลายที่ 3 จำนวน 2 ท่าน และลวดลายที่ 6 จำนวน 1 ท่าน ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ลวดลายที่ออกแบบมีความสวยงามทุกลาย ให้มีตัวและอัตลักษณ์ความเป็นชุดในราได้อย่างชัดเจนและครุ่นรวมสมัย ทั้งสามารถนำไปพัฒนาต่อไปเป็นสินค้าได้

3. การออกแบบสี

ผลจากการประเมินลวดลายของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำลวดลายที่ได้รับคัดเลือกจำนวน 3 ลวดลายดังกล่าวออกแบบสี ที่ถือเป็นเอกลักษณ์ของชุดในรา เพื่อจัดทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่อไป ในการออกแบบสีที่ใช้เป็นสีที่อยู่ในโทนร้อนเพื่อให้ความรู้สึกสดใส มีพลัง และกระฉับกระเฉง โดยสีหลักที่เลือกมาใช้นั้นเป็นสีที่เทื้อนกันป่วยจากสีลูกปัดที่นำมาใช้ร้อยชุดในรา แต่ผู้วิจัยได้ลดจำนวนสีที่ใช้ในบางลวดลายเพื่อความเหมาะสมในการใช้งานโดยสีที่เลือกนั้นมีความสอดคล้องกับ Five color image scale ของ Kobayashi (onlinelibrary.wiley.com) ซึ่งสีถึง อยู่ในโทนร้อน และดูไม่เป็นทางการ ดังภาพที่ 4.3

3.1 การออกแบบสีในลวดลายที่ 1

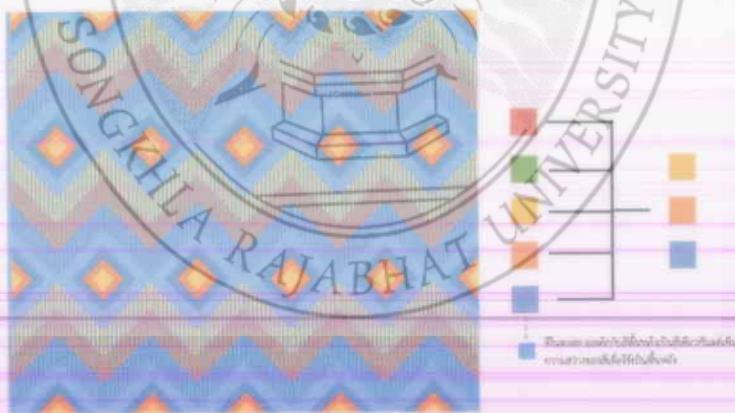
ผู้จัดเลือกใช้สีที่พับเท็นหัวไปของชุดในราชมีการใช้ลูกปัด สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน จากนั้นวิเคราะห์สีหลักเหลือ สีฟ้า สีส้ม และสีน้ำเงิน

ภาพที่ 4.4 การเลือกใช้สีในลวดลายที่ 1 (ผู้จัด)

3.2 การออกแบบสีในลวดลายที่ 2

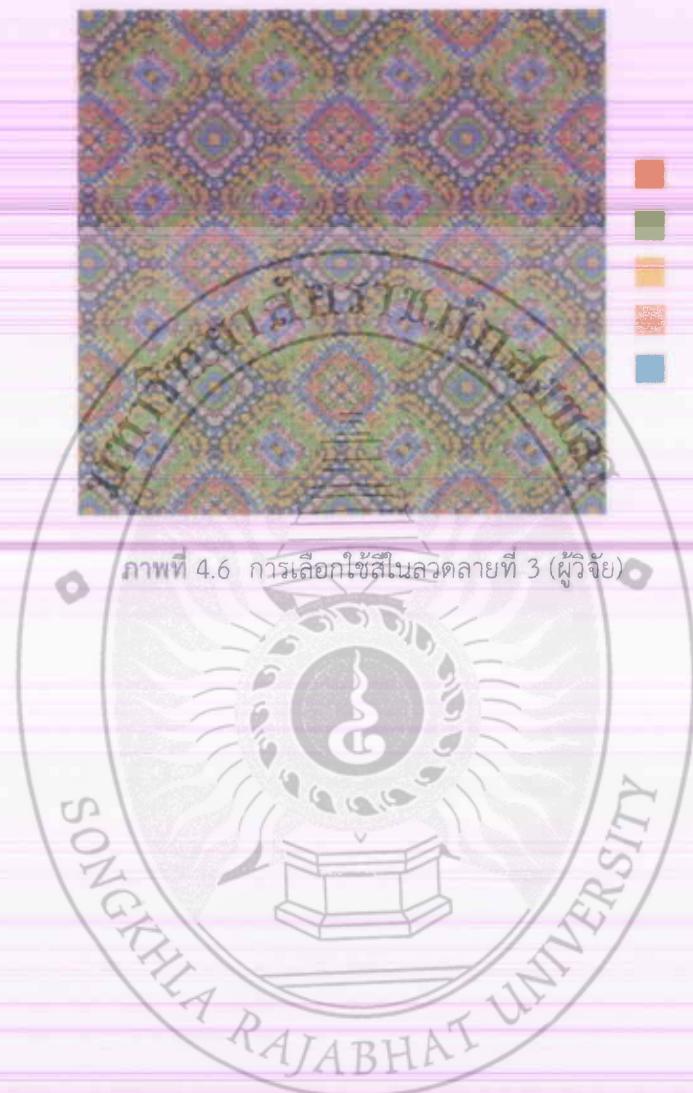
ผู้จัดเลือกใช้สีที่พับเท็นหัวไปของชุดในราชมีการใช้ลูกปัด สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน โดยสีน้ำเงินโดยสีน้ำเงินมีการเพิ่มความสว่างของสีในลวดลายหลักกับสีพื้นหลัง

ภาพที่ 4.5 การเลือกใช้สีในลวดลายที่ 2 (ผู้จัด)

3.3 การออกแบบสีในลวดลายที่ 3

ผู้วิจัยเลือกใช้สีที่พับเห็นทั่วไปของชุดโนราจะมีการใช้ลูกปัด สีแดง สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีน้ำเงิน โดยลายนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สีทั้ง 5 สี

การออกแบบผลิตภัณฑ์

ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการดัดแปลงเด็กในรา โดยจัดทำเป็น 3 ประเภทคือ 1) แบบเครื่องนุ่งห่ม 2) ผ้าอ่อนประสงค์ 3) งานเย็บตัดเมค ในกระบวนการวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้ภาพจำลอง (Simulation) โดยในแต่ละรูปแบบจะใช้ 3 ลดลาย ทั้งนี้เมื่อ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบจากลดลายชุดลูกปัดโนรา ทั้งหมดส่งให้ประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คนประเมินความพึงพอใจ เพื่อนำเสนอผลการประเมินให้แก่เจ้าของทุนเพื่อนำไปพัฒนา ต่อยอดจัดทำเป็นผลิตภัณฑ์จริงสำหรับส่งเสริมอาชีพให้แก่คนชุมชนต่อไป

1. ประเภทนุ่งห่ม

1.1 เสื้อบรุษ แขนสั้น

ตารางที่ 4.3 การออกแบบเสื้อบรุษ

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบลายของเสื้อบรุษ

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชื่นชอบในการออกแบบทุกลาย โดยลายลายที่ 3 ให้ความนิยมมากที่สุด จำนวน 61 คน ลำดับที่ 2 คือลายที่ 2 จำนวน 52 คน และลายที่ 1 จำนวน 44 คน สำหรับที่บุคลที่มีความคิดเห็นว่าการออกแบบลายมีความเหมาะสมน้อยมากน้อยมาก คือลายที่ 1 และลายที่ 3 จำนวน 1 คน ลายที่ 2 จำนวน 2 คน นอกจากนี้มีบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับลายที่ 1 จำนวน 1 คน ดังภาพแผนภูมิ

ภาพที่ 4.7 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบเสื้อบรุษ

1.2 เสื้อสตรี โดยจะมีแบบลายเต็มตัว และใช้ผ้าสีพื้นใส่ส่วนของคอ และป้ายแขน ดังนี้

ตารางที่ 4.4 การออกแบบเสื้อสตรี

รายละเอียด	ภาพประกอบ
ลายที่ 1	
ลายที่ 2	
ลายที่ 3	

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบລາວດລາຍຂອງເລື່ອສຕຣີ

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชื่นชอบในการออกแบบທຸກລາວດລາຍ โดยລາວດລາຍທີ 3 ໄດ້ຄວາມນິຍົມມາກທີ່ສຸດ จำนวน 57 คน ลำดับທີ 2 ຄືລາວດລາຍທີ 2 จำนวน 47 คน ແລະລາວດລາຍທີ 1 จำนวน 45 คน ສໍາຫຼັບທີ່ບຸຄຄລ໌ມີຄວາມຄືດເຫັນວ່າການອອກແບບລາວດລາຍມີຄວາມເໜາະສມນ້ອຍມີຈຳນວນນ້ອຍມາກ ສຶ່ວຍລາວດລາຍທີ 1 ແລະລາວດລາຍທີ 2 ຈຳນວນ 3 ດາວໂຫຼວງທີ 3 ຈຳນວນ 2 ດາວໂຫຼວງແພນກຸມີ

ຄວາມເໜາະສມນ້ອຍລາວດລາຍໃນການອອກແບບເລື່ອສຕຣີ

ກາພທີ 4.8 ແພນກຸມີຄວາມພຶ່ງພອໃຈການອອກແບບເລື່ອສຕຣີ

2. ประเภทผ้าเงอนประสงค์ ผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทผ้าเงอนประสงค์ โดยจัดทำเป็นผ้าพื้นใหญ่สำหรับประยุกต์ใช้ในงานอื่นๆ อาทิ ผ้าม่าน ชุดเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ 4.5 การออกแบบชุดผ้าม่านและเฟอร์นิเจอร์

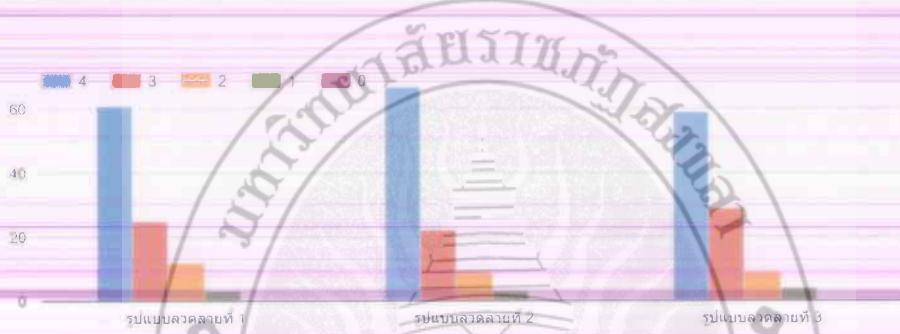

รายละเอียด	ภาพประกอบ
ลายที่ 2	
ลายที่ 3	

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบລາຍງານของการออกแบบชุดຝ້າມ່ານແລະເຟອຣິນເຈືອ໌

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชื่นชอบในการออกแบบทุกລາຍງານ โดยລາຍງານທີ 2 ໄດ້ຄວາມນິຍົມมากທີ່ສຸດ จำนวน 67 คน ลำดับທີ 1 ຄືລາຍງານທີ 2 จำนวน 61 คน ແລະລາຍງານທີ 3 จำนวน 59 คน ສໍາຫຼັບທີ່ບຸກຄຸລ໌ທີ່ມີຄວາມຄົດເຫັນວ່າການออกแบบລາຍງານມີຄວາມເໜາະສົມນ້ອຍມີຈຳນວນນ້ອຍມາກ ຄືລາຍງານທີ 1 ແລະລາຍງານທີ 2 ຈຳນວນ 3 คน ລາຍງານທີ 3 ຈຳນວນ 4 คน ດັ່ງການແຜນກູມີ

ຄວາມເໜາະສົມຂອງລາຍງານໃນການອອກແນບຝ້າມ່ານ ເຟອຣິນເຈືອ໌

ກາພທ 4.9 ແຜນກູມີຄວາມພຶ້ງພອໃຈການອອກແນບຝ້າມ່ານແລະເຟອຣິນເຈືອ໌

3. งานแขนงดิจิทัล เป็นงานที่ออกแบบเพื่อสามารถสร้างเป็นสินค้าที่รับลีกได้ ผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ ได้แก่ เคสโทรศัพท์มือถือ กระเบื้องแบบต่างๆ

3.1 การออกแบบลายเคสโทรศัพท์มือถือ ถือเป็นการนำลายไปจัดผลิตปริ้นลงสติ๊กเกอร์ เพื่อจัดทำเป็นเคสโทรศัพท์มือถือ

ตารางที่ 4.6 การออกแบบลายเคสโทรศัพท์มือถือ

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบตลาดลายของเคลื่อนที่มือถือ

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชื่นชอบในการออกแบบทุกตลาดลาย โดยตลาดลายที่ 2 ให้ความนิยมมากที่สุด จำนวน 70 คน ลำดับที่ 2 คือตลาดลายที่ 3 จำนวน 69 คน และตลาดลายที่ 1 จำนวน 55 คน สำหรับที่บุคคลที่มีความคิดเห็นว่าการออกแบบตลาดลายมีความเหมาะสมน้อยมีจำนวนน้อยมาก คือตลาดลายที่ 1 มีจำนวน 3 คน ตลาดลายที่ 2 จำนวน 1 คน ตลาดลายที่ 3 จำนวน 2 คน ดังภาพแผนภูมิ

ความเหมาะสมของตลาดลายในการออกแบบเคลื่อนที่มือถือ

ภาพที่ 4.10 แผนภูมิความพึงพอใจในการออกแบบเคลื่อนที่มือถือ

3.2 กระเปาผู้วิจัยได้ออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทกระเปา 3 รูปแบบ ถือ กระเปาถือสตรี กระเปาใส่เอกสาร และกระเปาใส่เครื่องญี่

3.2.1 รูปแบบของกระเปาถือสตรี

ตารางที่ 4.7 การออกแบบลายกระเปาถือสตรี

รายละเอียด	ภาพประกอบ
ลายที่ 1	
ลายที่ 2	
ลายที่ 3	

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบแบบสำรวจของgradeเป้าอีสต์รี

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชื่นชอบในการออกแบบทุกคล้าย โดยคล้ายที่ 1 ให้ความนิยมมากที่สุด จำนวน 64 คน ลำดับที่ 2 คือคล้ายที่ 3 จำนวน 61 คน และคล้ายที่ 2 จำนวน 60 คน สำหรับที่บุคคลที่มีความคิดเห็นว่าการออกแบบคล้ายมีความเหมาะสมน้อยมีจำนวนน้อยมาก คือคล้ายที่ 1 และคล้ายที่ 3 จำนวน 2 คน คล้ายที่ 2 จำนวน 1 คน ดังภาพแผนภูมิ

ความเหมาะสมของคล้ายในการออกแบบgradeเป้าอีสต์รี

ภาพที่ 4.11 แผนภูมิความพึงพอใจในการออกแบบgradeเป้าอีสต์รี

3.2.2 รูปแบบของกระเบ้าใส่เอกสาร

ตารางที่ 4.8 การออกแบบลายกระเบ้าใส่เอกสาร

รายละเอียด	ภาพประกอบ
ลายที่ 1	
ลายที่ 2	
ลายที่ 3	

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบตลาดลายของgradeเป้าไสเอกสาร

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชื่นชอบในการออกแบบทุกตลาดลาย โดยตลาดลายที่ 3 ให้ความนิยมมากที่สุด จำนวน 60 คน ลำดับที่ 2 คือตลาดลายที่ 1 จำนวน 59 คน และตลาดลายที่ 2 จำนวน 54 คน สำหรับที่บุคคลที่มีความคิดเห็นว่าการออกแบบตลาดลายมีความเหมาะสมน้อยมีจำนวนน้อยมาก คือตลาดลายที่ 1 จำนวน 2 คน ตลาดลายที่ 3 จำนวน 1 คน นอกจากนี้มีบุคคลที่ไม่เห็นด้วยกับตลาดลายที่ 3 จำนวน 1 คน ดังภาพแผนภูมิ

ความเหมาะสมของตลาดลายในการออกแบบgradeเป้าไสเอกสาร

ภาพที่ 4.12 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบgradeเป้าไสเอกสาร

3.2.3 รูปแบบของกระเป้าใส่เหรียญ

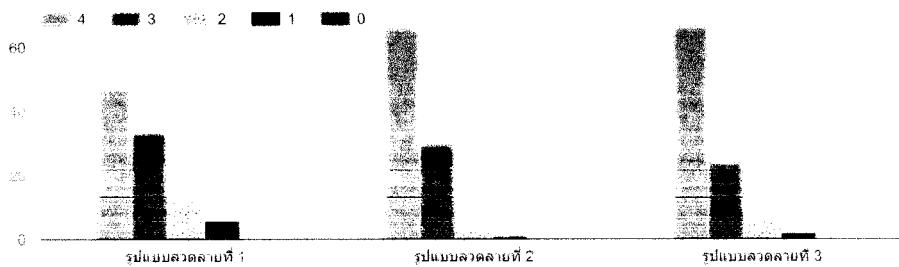
ตารางที่ 4.9 การออกแบบลายเคสโทรศัพท์มือถือ

รายละเอียด	ภาพประกอบ
ลายที่ 1	
ลายที่ 2	
ลายที่ 3	

ผลการประเมินความพึงพอใจในการออกแบบความสวยงามของกระเป้าใส่เหรียญ

ผลประเมินความพึงพอใจจากประชาชนทั่วไป จำนวน 100 คน มีความชี้ชอบในการออกแบบทุก漉ดลาย โดย漉ดลายที่ 3 ให้ความนิยมมากที่สุด จำนวน 67 คน ลำดับที่ 2 คือ漉ดลายที่ 2 จำนวน 66 คน และ漉ดลายที่ 1 จำนวน 48 คน สำหรับที่บุคคลที่มีความคิดเห็นว่าการออกแบบ漉ดลายมีความเหมาะสมน้อยนีจำนวนน้อยมาก คือ漉ดลายที่ 1 จำนวน 6 คน 漉ดลายที่ 2 จำนวน 1 คน 漉ดลายที่ 3 จำนวน 2 คน ดังภาพแผนภูมิ

ความหมายของลักษณะในการออกแบบกระเบ้าใส่เครื่องยนต์

ภาพที่ 4.13 แผนภูมิความพึงพอใจการออกแบบกระเบ้าใส่เครื่องยนต์

ผลประเมินความพึงพอใจ

เกณฑ์ในการพิจารณาถึงความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามาจากความต้องการของลูกค้าโดยเรา แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ระดับ 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ระดับ 0 หมายถึง ระดับความพึงพอใจไม่สามารถประเมินได้

การวิเคราะห์ข้อมูลชี้ใน การการสรุปเป็นระดับความพึงพอใจนั้นผู้วิจัยคิดคะแนนเฉลี่ยของแต่ละตัวบ่งชี้ ไปเทียบกับคะแนนของคุณภาพที่มี 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	3.51 - 4.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.51 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 - 0.50	หมายถึง	ไม่มีความพึงพอใจเลย

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามาจากความต้องการของลูกค้าโดยเรา โดยสอบถามจากประชาชนทั่วไปทั้งผู้ชายและผู้หญิงจำนวน 200 ท่าน ปรากฏคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพึงพอใจของต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่

พัฒนามาจากລາຍຂອງລູກປັດໂນຮ້າສຶ່ງແຕ່ລະດ້ານອູ້ໃນຮັດບັນຫຼາກທີ່ສຸດ ເນື້ອພິຈາລະນາຮ້າຍດ້ານພບວ່າ

ຕາຮາງທີ 4.10 ຄະແນນເລື່ອຍໍ ແລະ ດ່ານທີ່ມີຄວາມພິຈາລະນາຮ້າຍດ້ານພບວ່າໄປທີ່ມີຕ່ອງຮູບແບບ
ພລິຕົກັນທີ່ພັດນາມາຈາກລາຍຂອງຊຸດລູກປັດໂນຮ້າ

ຮາຍລະເອີຍດ	ຄະແນນ ເລື່ອຍໍ	S.D.	ຮັດບັນຫຼາກ ພິຈາລະນາ
1. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດເສື້ອບຸຮຸ່າ	3.37	0.75	ມາກ
2. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດເສື້ອສຕຣີ	3.35	0.76	ມາກ
4. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ເພື່ອຮົນເຈືອ້າ ຜ້າມ່ານ	3.49	0.77	ມາກ
3. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ໂທຣສັພົມ	3.52	0.74	ມາກ
5. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ກະເປົ່າສື່ອສຕຣີ	3.52	0.68	ມາກທີ່ສຸດ
6. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ກະເປົ່າສື່ເອກສາຮ	3.45	0.74	ມາກ
7. ລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ກະເປົ່າສື່ເຫັນ	3.48	0.74	ມາກ
8. ການປະຢູກຕໍ່ລາຍຂອງລູກປັດໂນຮ້າ ມີຄວາມຫັດເຈນ ແລະ ດູ ເປັນສາກລ	3.66	0.59	ມາກທີ່ສຸດ
9. ການຈັດວາງລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ເອກລັກໝົນ	3.75	0.48	ມາກທີ່ສຸດ
10. ຮູບແບບລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ ເອກລັກໝົນຂອງຊຸດລູກປັດໂນຮ້າ	3.68	0.57	ມາກທີ່ສຸດ
11. ຄວາມເຂົ້າມໂຍງສຶກຮູບແບບລາຍຂອງພລິຕົກັນທີ່ປະເທດ	3.64	0.63	ມາກທີ່ສຸດ
12. ຄວາມພິຈາລະນາໃຫຍ່ພລິຕົກັນທີ່ນຳເອກລັກໝົນຂອງລາຍຂອງລູກປັດ ໂນຮ້າມາໃໝ່ໃນການອອກແບບລາຍ	3.69	0.54	ມາກທີ່ສຸດ
ຮັມ	3.5	0.72	ມາກ

จากคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนามาจากລາຍງານຊຸດລູກປັດໂນຮາ ເມື່ອພິຈາລະນາໂດຍກາພຣວມທັງໝາດອູ້ໃນເກີນທີ່ມີຄຸນພາພາມກົມມີຄ່າຄະແນນเฉລี่ย 3.5 ດ້ວຍຄວາມພຶກພົນມາຕຽບຮູ້ໃນການອົກແບບລວດລາຍພລິຕິກັນທີ່ຮູ່ປະເທດຕໍ່ລາຍງານຊຸດລູກປັດໂນຮາ ໂດຍຄວາມພຶກພົນໃຈໃນການອົກແບບລວດລາຍຂອງກະເປົາສູ່ສົກສົ່ງທີ່ມີຄ່າຄະແນນເນື່ອງຈຳ 3.52 ດ້ວຍມີຄ່າຄະແນນເນື່ອງຈຳ 0.74

ເມື່ອພິຈາລະນາຄວາມພຶກພົນໃຈໃນການນຳງານທັດກຣມປະເທດນີ້ມາໃຫ້ ພບວາປະເທດໄດ້ມີຄວາມພຶກພົນໃຈໃນຮັບຮັບມາກທີ່ສຸດ ໄດ້ແກ່ 1) ການປະຢູກຕໍ່ລວດລາຍຈາກລູກປັດໂນຮາ ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ອູ້ເປັນສາກລ 2) ການຈັດວາງລາຍມີຄວາມເໜາະສົມ ສວຍງານ ແລະ ເປັນເອກລັກໜົນ 3) ຮູ່ປະບົບລວດລາຍມີຄວາມແປລກໃໝ່ ສວຍງານ ແລະ ເປັນເອກລັກໜົນຂອງຊຸດລູກປັດໂນຮາ 4) ຄວາມເຊື່ອມໂຍງຄົງຮູ່ປະບົບລວດລາຍໂນຮາ໌ ແລະ 5) ຄວາມພຶກພົນໃຈຕ່ອງພລິຕິກັນທີ່ທີ່ນຳເອກລັກໜົນຂອງລາຍລູກປັດໂນຮາມາໃຫ້ໃນການອົກແບບລວດລາຍ

ນອກຈາກນີ້ຂໍ້ເສັນອັນນະ ຈາກຜູ້ຕົບອັບແບບສອບຄາມສ່ວນໃໝ່ຢືນຢັນໃນຄວາມສວຍງານແລະ ຄວາມທັນສ່ວຍ ຍັງມີຂໍ້ເສັນອັນນະ ສືບ ຄວາມເພີມຮູ່ປະບົບໃຫ້ມີສີສັນ ຄວາມເພີມແພຣ່ຜລງານໃຫ້ແພຣ່ກ່າຍ ແລະ ຄວາມຈຳນາຍເປັນສິນຄ້າ

ຜສນ ແກກາງ ອິນເນວ ແທ້ໜ້າມູສີທັນວ່າ ວະທັບຄວາມພຶກພົນໃຈຄວາມພຶກພົນໃຈຂອງບຸກຄຸລທີ່ໄປທີ່ມີຕ່ອງຮູ່ປະບົບພລິຕິກັນທີ່ພັດນາມາຈາກລວດລາຍຂອງຊຸດລູກປັດໂນຮາ ຖື່ນເປັນການນຳເອກລັກໜົນຂອງສິລປະກາຮແດດງປະຈຳທ້ອງຄືນກາຕີ ມາທັນນາເປັນລວດລາຍພຣ່ມອົກແບບພລິຕິກັນທີ່ໃຫ້ເປັນທີ່ຢືນຊົບແລະຍອມຮັບຂອງຄົນຈຳນວນນາກ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยด้วยการพร้อมนาวีเคราะห์และมีภาพประกอบบางตอนตาม
ประเด็นที่วิจัย การนำเสนอของ นนวิจัยฯ ประจำเดือน มกราคม ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ออกแบบและสร้างสรรค์ลวดลายจากชุดลูกปัดโบราณ
2. ออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์สำหรับเป็นสินค้าที่ระลึกของสำนักศิลปะและ
วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสังขละ

สรุปผล

1. ผลการวิเคราะห์ลวดลาย

ผู้วิจัยได้มีแรงบันดาลใจในการนำลักษณะเด่นของชุดลูกปัดโบราณไว้ว่าจะเป็นด้านสีสัน
ลวดลายที่พบเห็นโดยทั่วไปของการแสดงในรำมาใช้ในการออกแบบลวดลายโดยวางแนวทางการ
ทำงานคือ พื้นที่นิรนาม สีมัน โดยสามารถลีคถ่าย 1) ชุดลูกปัดจะมีลักษณะเป็นชุดเรียงลงมาเป็น
เส้นตรง ตามทฤษฎีพื้นฐานทางศิลปะจุดทำให้เกิดเป็นเส้น 2) ลวดลายส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรง
เรขาคณิต 3) สีของชุดโบราณจะมีการใช้ลูกปัดที่หลากหลาย อาทิ สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเหลือง สีเขียว และ
สีแดง 4) เลือกองค์ประกอบกราฟิก เพื่อความเป็นผลงานร่วมสมัยมากขึ้น

การประเมินลวดลาย เพื่อให้ได้ซึ่งคุณภาพของลวดลาย ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลด้านการออกแบบ
ลวดลาย ทั้ง 6 ลวดลาย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบและด้านการแสดง รวมจำนวน 5 ท่าน
เพื่อคัดกรองลวดลายที่จะนำมาใช้ในการพัฒนา สรุปผลการประเมินลวดลายที่ออกแบบและพัฒนามา
จากลวดลายชุดลูกปัดโบราณจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้คัดเลือกลวดลายที่สามารถนำไปพัฒนาได้ 3
ลวดลาย ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ลวดลายที่ออกแบบมีความสวยงามทุกลาย ให้มีตัวและอัตลักษณ์ความเป็น
ชุดโบราณได้อย่างชัดเจนและดูร่วมสมัย ทั้งสามารถนำไปพัฒนาต่ออยอดเป็นสินค้าได้ และการ
ออกแบบสี เลือกใช้เป็นสีที่อยู่ในโทนร้อนเพื่อให้ความรู้สึกสดใส มีพลัง และกระฉับกระเฉง โดยสี
หลักที่เลือกมาใช้นั้นเป็นสีที่เทินกันบอยจากสีลูกปัดที่นำมาใช้ร้อยชุดโบราณ แต่ผู้วิจัยได้ลดจำนวนสีที่
ใช้ในบางลวดลายเพื่อความเหมาะสมในการใช้งานโดยสีที่เลือกนั้นมีความสอดคล้องกับ Five color
image scale ของ Kobayashi (onlinelibrary.wiley.com) ซึ่งสีถึง อยู่ในโทนร้อน และดูไม่เป็น
ทางการ

2. การออกแบบผลิตภัณฑ์

ผู้วิจัยได้ออกแบบรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการลดลายชุดลูกปัดโนรา โดยจัดทำเป็น 3 ประเภทคือ 1) แบบเครื่องนุ่งห่ม ได้แก่ เสื้อ 2) ผ้าอ่อนกประสงค์ เพอนิเจอร์ 3) งานแขนด์เมค เคสโทรศัพท์มือถือ กระเบ郭รูปแบบต่างๆ ในกระบวนการการวิจัยขั้นนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้ภาพจำลอง (Simulation)

3. ผลประเมินความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปที่มีต่อรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากลดลายของชุดลูกปัดโนรา อยู่ในเกณฑ์มีคุณภาพมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 โดยความพึงพอใจในการออกแบบลดลายผลิตภัณฑ์รูปแบบต่างๆ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ได้แก่ 1) การประยุกต์ลดลายจากลูกปัดโนรา มีความชัดเจน และดูเป็นสากล 2) การจัดวางลายมีความเหมาะสม สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์ 3) รูปแบบลดลายมีความแปลกใหม่ สวยงาม และเป็นเอกลักษณ์ของชุดลูกปัดโนรา 4) ความเชื่อมโยงถึงรูปแบบลดลายมโนราที่ และ 5) ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์ที่นำเอกลักษณ์ของลายลูกปัดโนรามาใช้ในการออกแบบลดลาย

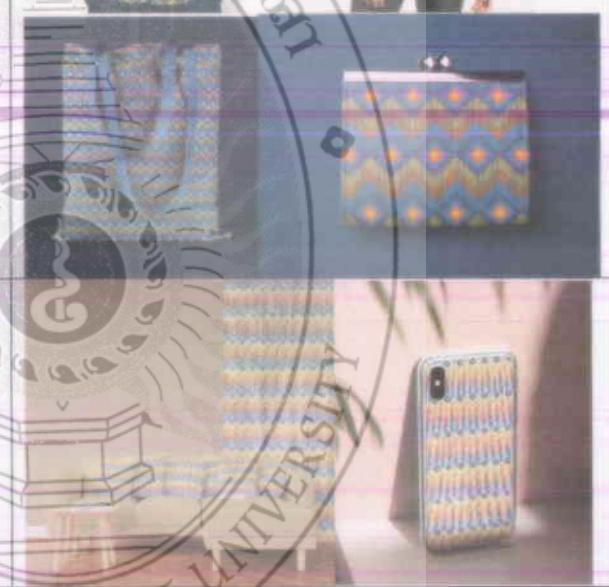
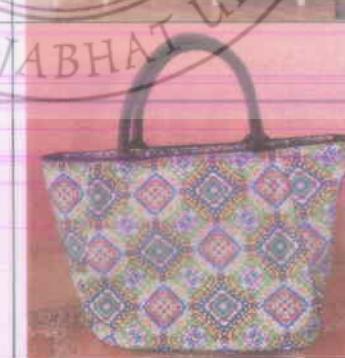
ทั้งนี้ผู้ตอบส่วนมากชื่นชมในความสวยงามและความทันสมัย ยังมีข้อเสนอแนะ คือ ควรเพิ่มรูปแบบใหม่มีสีสัน ควรเผยแพร่ผลงานให้แพร่หลาย และควรวางแผนรายเป็นสินค้า

4. ผลสรุปความพึงพอใจ

ผู้จัดได้จำแนกผลสรุปความพึงพอใจที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในแต่ละตลาดรายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

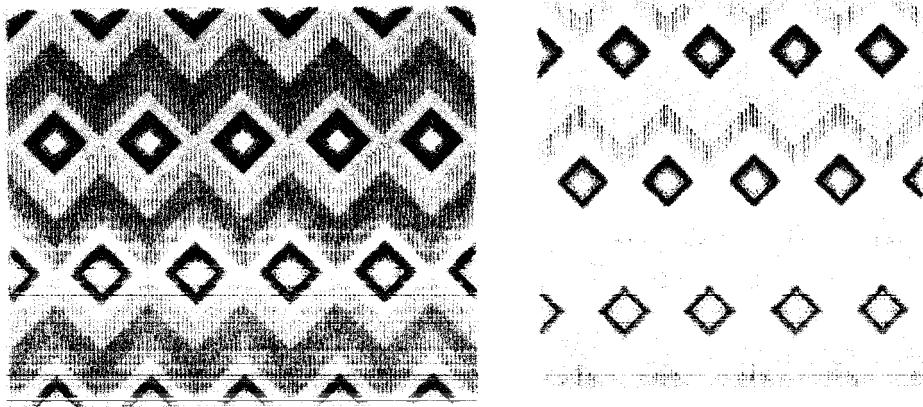
รายละเอียด	ภาพประกอบ
การออกแบบในตลาดรายที่ 3 ที่ประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุด ประกอบไปด้วย เสื้อบุรุษ เสื้อสตรี กระโปรง และกระโปรงใส่หรีญ	
การออกแบบในตลาดรายที่ 2 ที่ประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุด ประกอบไปด้วย เพอร์นิเจอร์และผ้าม่าน และเคสโทรศัพท์มือถือ	
การออกแบบในตลาดรายที่ 1 ที่ประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ กระโปรงสตรี	

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์การผลิตลายผ้าจากชุดแต่งกายโนรา ด้วยโนราเป็นการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ ที่มีคุณค่าทางงานวิจิตรศิลป์ทุกแขนง และมีความสำคัญต่อความเชื่อของคนในสังคมมาอย่างยาวนาน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จุดเด่นของชุดการแต่งกายโนรา พบว่า ชุดลูกปัดโนราที่มีสีสัน มีลวดลายสวยงาม เมื่อนักแสดงกรีดรายทำรำมีการสะบัดให้ความพริ้วไหวของชุดลูกปัดสร้างความหล่อให้การแสดงเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้เอง นักวิจัยจึงได้นำ “ชุดลูกปัดโนรา” มาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์งาน ในขั้นตอนวิเคราะห์ชุดลูกปัดโนราพบว่า ตัวลูกปัดมีลักษณะเป็น จุด เรียงร้อยจนเกิดเป็นเส้น ซึ่งตรงตามหลักทฤษฎีพื้นฐานทางศิลปะ และเลือกใช้สีที่ tally หมายพับเห็นได้โดยทั่วไป สอดคล้องกับ โสกิต เดชนะ (2562) ได้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยด้วยวิธีการจุดสีสันและลวดลายจากเครื่องแต่งกายโนรา พบว่าผลงานขั้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากสีสันลวดลายของเครื่องแต่งกายโนราที่ทำด้วยลูกปัดร้อยเป็นลวดลายเป็นรูปทรงต่าง ๆ ด้วยลูกปัดเม็ดเล็กๆ เรียงต่อกันเป็นเส้น จนกลายเป็นรูปทรงที่มีความเป็นอิสระเคลื่อนไหวได้ตามจังหวะของการแสดง

เมื่อพิจารณาลวดลายของชุดลูกปัดโนรา มักเป็นลวดลายเรขาคณิต โดยการเรียงสีเป็นเส้นๆ ซ้อนกันจนได้รูปทรงที่ tally สีเรียงกัน ซึ่งผลการออกแบบลวดลายจากชุดลูกปัดโนราผู้วิจัยยังคงยัตถึกษานี้ของรูปทรงลวดลายของชุดโนรา แต่มีการผสมผสานเส้นละสี วางแนวไว้ในรูปแบบต่างๆ กระทำซ้ำๆ กัน จนได้ลวดลายที่ซ้ำกัน สอดคล้องกับ อิทธิพล สิงห์คำ (2557) ได้วิเคราะห์ลวดลายขิดบายคร์โดยใช้หลักการ Shape Grammars เมื่อพิจารณาลายขิดมีลวดลายเรขาคณิตอย่างง่ายประกอบด้วย จุดกากบาท รูปสามเหลี่ยม รูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน น้ำหลากรูปมาเรียงกันในลักษณะเป็นกลุ่ม ชุดหรือลวดลายต้นแบบ และนำลวดลายต้นแบบมาวางสับฟันปเลจกลายเป็นลวดลายที่ซ้ำกัน

2. ในการออกแบบลวดลาย “ผู้วิจัยได้ออกแบบลวดลายจำนวน 6 ลวดลายโดยใช้เป็นภาพร่างขาวดำ ได้ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการออกแบบและด้านการแสดงโนราได้วิพากย์และคัดเลือกจนเหลือ 3 ลวดลาย นำลวดลายทั้ง 3 มาใส่สีโดยวิเคราะห์สีจากชุดลูกปัดโนราที่พับเห็นโดยทั่วไปมาคัดจำแนกหลากหลาย อาทิ สีน้ำเงิน สีส้ม สีเหลือง สีเขียว และสีแดง แล้วนำมาใช้กับลวดลายที่ได้ออกแบบ ทั้งนี้ผู้ที่นำไปใช้งานสามารถนำไปปรับเปลี่ยนสีได้ตามความเหมาะสม ดังเช่น ภาพตัวอย่าง เป็นลายที่ออกแบบเดียวกัน แต่เปลี่ยนสีพื้นจากสีน้ำเงินเป็นสีขาว ก็เกิดความโดดเด่นของลายผ้าได้ ในการผลิตผ้า ผู้วิจัยได้ใช้การปรับตั้งที่ล้อสำหรับงานผ้าเพื่อความสะดวกในการทดลองงาน แต่ทั้งนี้ กรรมวิธีการของการผลิตผ้ามีหลักหลายวิธีโดยเฉพาะงานนาติกก็มีความน่าสนใจ ในการแต่งแต้มสี

ดังที่กับสุวิตา แก้วอารีสา และปรัชญา กฤษณะพันธ์ (2561) ได้ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์คอลเลคชั่นผ้าบาติก โดยกลุ่มบ้านรักมีการนำเสนอเรื่องราวของลวดลายทินสีและลวดลายลูกปัดโบราณของภาคใต้ โดยใช้น้ำลวดลายสีเทือควาย มีการใช้สีที่หลากหลายโดยสีพื้นใช้สีสาม ขาว และดำ การสร้างลวดลายกันสีด้วยน้ำข้าว ซึ่งเมื่อน้ำข้าวแห้ง ก็จะเกิดรอยแยก ซึ่งหลังจากกระบวนการนี้จะเป็นการลงสีทับเพื่อให้สีเหลืองไปตามรอยแยก เกิดเป็นลวดลายสวยงาม

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำผลของการออกแบบลวดลายและผลิตภัณฑ์ไปพัฒนาต่ออยอด เป็นสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า
2. กลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำแนวคิดของการนำเอกสารลักษณ์ท้องถิ่น มาออกแบบออกแบบเป็นลวดลายเพื่อนำไปใช้ในงานด้านอื่นๆ
3. ควรนำเอกสารลักษณ์ของชุมชนมาพัฒนาต่อยอดลวดลายเพื่อสร้างสินค้าที่หลากหลาย สามารถสร้างแบรนด์ให้กับชุมชนได้
4. การท้าววิจัยครั้งต่อไป นักวิจัยควรนำเอกสารลักษณ์ของท้องถิ่น หรือผลไม้ของท้องถิ่นมา จัดทำผลงานด้านลวดลายเพื่อออกแบบเป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ

บรรณานุกรม

- จรรยาสมร แก้วสุข. (2549). ศึกษาชนบในการแสดงและลักษณะการเปลี่ยนแปลงการแสดงในร้าน
ภาคใต้ตอนล่าง. วิทยานิพนธศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จุรีย์สุขุม ผลบุญ และ โภกาล คิสโน. (2667). การสร้างสรรค์ลวดลายจากศิลปหัตถกรรม (เครื่อง)
ของจำปาตะ. หนังสือบรรณาดผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ในการประชุม
ทางวิชาการระดับชาติ ระดับชาติวิจัยรำไพพรรณี 13(13), 436 – 444
- จันทรารัตน์ บำรุงรักษ์ และสุรี พลพงษ์. (2559). การวิเคราะห์การออกแบบและสื่อความหมาย
บนบรรจุภัณฑ์ของขนมขบเคี้ยวที่คัดสรร. วารสารนิเทศสยามปริทัศน์ 15(18), 164–165.
- จิราพร จันทนินทร และคณะ. (2555). การพัฒนาลวดลายผลิตภัณฑ์ผ้าห่อ: การประยุกต์ลวดลายฉลุ
ปิดทองเส้าพระวิหารวัดพระศรีรัตนมหาธาตุรวมมหาวิหาร จังหวัดพิษณุโลก. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 14(2), 14-22.
- ชวน เพชรแก้ว. (2559). โนรา : การอนุรักษ์และพัฒนา. วารสารสารอาชีวรมวัฒนธรรมวัฒลักษณ์.
16(1), 8 - 10
- ชูติมิ : ชัยพัฒน์ แฉะภิติยิ : บิ๊กตั้งน เอ็ฟ. (2559). โนราศิริฯ นำมีปัญญา งานตอยก้ามัสติกะเบตอยง
ประณีตศิลป์เพื่อใช้ในการออกแบบลวดลายและ เครื่องประกอบ การแต่งกายสตีรี
วารสารวิชาการ AJNU ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 5(1), 119–131.
- ธรรมนิตย์ นิคมรัตน์. (2549). เอกลักษณ์ของชุดลูกปัดโนรา. วารสารศิลปกรรมศาสตร์. 2(2), 48-50
- รีวัฒน์ ช่างสา. (2560). การพัฒนาเครื่องแต่งกายโนราภูมิปัญญาชาวบ้านในจังหวัด
นครศรีธรรมราช. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 12(1), 93 - 106.
- ปฤณัต นัจนะกุตย์. (2560). การพัฒนาหลักการออกแบบรูปลักษณ์อาหารแบบพอดีคำ บนฐาน
หลักการทางศิลปะ และทัศนศิลปศาสตร์. Veridian E-Journal,Silpakorn University
(Humanities, Social Sciences and arts). 10(2), 1563-1565.
- พัทธานันท์ สมานสุข และ พรพิพิญ อันทิวโรหัตย (2559). คุณค่าโนรา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทาง
การศึกษา.11(3) , 412 – 414.
- ภัทรวันิชญ์ สิงห์บินพันธ์ และคณะ (2557). การพัฒนาลวดลายผลิตภัณฑ์ต้นแบบผ้ามัดย้อมด้วยการ
ย้อมจากสีธรรมชาติ. วารสารวิชาการราชภัฏตะวันตก. 9(1), 83 – 89.

- กิญโญ จิตตอรรม. (2508). ในรา. สงขลา: โรงเรียนสตรีฝึกหัดครุสังขลา.
- รจนา จันทรสา. (2553). การศึกษาและพัฒนาเอกลักษณ์วัฒนธรรมบ้านเชียงเพื่อประยุกต์ใช้กับ
ผลิตภัณฑ์ผ้าแปรรูปเพื่อบาติกเพื่อพัฒนารูปแบบเป็นผลิตภัณฑ์ทัตกรรมของที่ระลึก
จังหวัดอุดรธานี กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- รัชนีกร ภู่สุลามนท์และคณะ (2557) ศึกษาการคอกเครื่องหัตถกรรมผ้าพื้นถิ่นจังหวัดสกลนคร
เพื่อประยุกต์สู่แนวทางการออกแบบแบบผลิตภัณฑ์. วารสารวิชาการ AJNU ศิลปะ¹
สถาบัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 5(1), 91 – 111.
- ศิริมภา จุลนวล. (2558). โครงการศึกษาศิลปกรรมโบราณในราเพื่อการออกแบบแบบผลิตภัณฑ์ตักแต่ง
ภายในที่อยู่อาศัย. วิทยานิพนธ์ศิลป์ปมหมาบันพิที, มหาวิทยาลัยศิลป์ป่าง.
- ศิริเพ็ญ ภูมิภิญโญ. (2563). การออกแบบวัสดุลายเรขาศิลป์ผ้าพิมพ์ลายจากอัตลักษณ์ผ้าห่อ²
กะหรี่ยง อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี. วารสารมนุษยสัชคมปริทัศน์ (มสบ.).
22(2), 100 - 121.
- สุจินันท์ ดาวเดือน. (2553). การศึกษาและพัฒนาศิลป์หัตถกรรมผ้าห่อลายโบราณบ้านพาก เพื่อ³
เป็นผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสินค้า จังหวัดอุทัยธานี ประเทาชุดบนเตี้ยอาหาร
วารสารวิชาการ AJNU ศิลปะสถาบัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร 1(1), 44 – 50.
- สุวิตา แก้วอารีลักษณ์ และปรัชญา กฤษณะพันธ์. (2561). กระบวนการสร้างสรรค์คอลเลคชันผ้าติก.
*Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and
arts)*. 11(3), 3245-3260.
- โสภิต เดชะนะ. (2562). การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมร่วมสมัยด้วยวิธีการจุด ชุดสีสันและลาย
จากเครื่องแต่งกายในรา. วารสารพัฒนาศิลป์วิชาการ. 3(2), 35 – 42.
- อัจฉิพร มัชณิกะ. (2558). ในรา : การสร้างสรรค์ศิลปกรรมผ้าสำหรับตักแต่งโรงแรมในรา บีช รี
สอร์ท แอนด์ สปา เกาะสมุย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบันพิที, มหาวิทยาลัยศิลป์ป่าง.

ประสบการณ์ทำงานด้านวิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์ชุดการแสดงจากประวัติศาสตร์ปัตตานี :

ประเมินถาวรโดยไม่เงิน ดอกไม้ท่อง (กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีงบประมาณ 2557)

การเผยแพร่

1 บรรย์สมร ผลบุญ “การสร้างสรรค์ชุดการแสดงจากประวัติศาสตร์ปัตตานี :

ประเมินถาวรโดยไม่เงิน ดอกไม้ท่อง.” ฐานวิจัยสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 19 , 1 (มกราคม – ธันวาคม 2560) (ลงชื่อวารสารอยู่ในฐาน TCI กลุ่มที่ 1)

2. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสื่อทำรำต้นแบบการแสดงรองเง็งตันหยง (ฯวิจัยคณะศิลปกรรมศาสตร์ (เงินบำรุงการศึกษา) ปีงบประมาณ 2558)

การเผยแพร่

บรรย์สมร ผลบุญ. “การสืบสานการแสดงรองเง็งตันหยงโดยใช้สื่อทำรำต้นแบบ.”

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 12, 1 (มกราคม – มิถุนายน 2560) : 29-40 (ลงชื่อวารสารอยู่ในฐาน TCI กลุ่มที่ 1)

3. ผ่อง เนวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติทำรำ ณ ศูนย์ศิลป์ (งบประมาณแผ่นดิน (วช.) ปีงบประมาณ 2559)

การเผยแพร่

JANSAMORN PHOLBOON, MONTON PHOLBOON. (2019). The Development of Terminology Learning System for Thai Classical Dance through Learning Management System. Official Conference Proceedings Official The Asian Conference on Education 2019, Toshi Center Hotel, Tokyo, Japan (Thursday, October 31 – Sunday, November 3, 2019)

4. ผู้ร่วมวิจัยเรื่อง ศิลปหัตถกรรมที่เกี่ยวข้องกับจำปาดะ (กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปีงบประมาณ 2559)

การเผยแพร่

บรรย์สมร ผลบุญ และ โวภาส อิสเม. “การสร้างสรรค์ລວດລາຍຈາກศິລປ້ຕົກລະນາງ (ໂຄຮະ) ຂອງจำปาດະ.” หนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ໃນการประชุมทางวิชาการระดับชาติ ระดับชาติวิจัยสำไพรนີ ລັບບັດທີ 13 ປີທີ 13 ຕີພິມພື້ນພົມ ພ.ສ. 2562 . 436 – 444

5. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนรู้เรื่องโขน (งบวิจัยคณศิลปกรรมศาสตร์ (เงินบำรุงการศึกษา) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)

การเผยแพร่ * รองตีพิมพ์ วารสารวิจตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2565 (เป็นวารสารที่อยู่ในฐาน TCI กลุ่มที่ 1)

๖. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดเครื่องขึ้นแบบสอดคล้องกับศิลป์ไทย (งบวิจัยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม (เงินบำรุงการศึกษา) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562)

การเผยแพร่

บรรยายสมร ผลบุญ, กำธร เกิดพิพิญ และอิกาส อิสเม. “การพัฒนาชุดเครื่องในการแสดง นาฏศิลป์ไทย” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 10,1 (มกราคม – มิถุนายน 2565)

7. หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการแสดงโขน (งบวิจัยคณศิลปกรรมศาสตร์ (เงินบำรุงการศึกษา) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563)

การเผยแพร่ * อุยระห่วงดำเนินการจัดเล่ม Proceeding จากงานนำเสนอผลงานวิชาการ The Paris Conference on Arts & Humanities (PCAH2022) ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ผลงานดุษฎีนิพนธ์และวิทยานิพนธ์

- วิจัยการและการพัฒนารูปแบบการสืบสานวัฒนธรรมการแสดงของคนไทยเชือสายมลายู ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ดุษฎีนิพนธ์)

- ศึกษาขอบในการแสดงและลักษณะการเปลี่ยนแปลงการแสดงโขนในภาคใต้ตอนล่าง (วิทยานิพนธ์)

ประสบการณ์ด้านที่ปรึกษาโครงการวิจัยและงานสร้างสรรค์ (เฉพาะผลงานที่เผยแพร่)

1. อาจารย์ที่ปรึกษาผลงานระบำสร้างสรรค์ชุด ระบำอาມิสบูชา

วรรณภรณ์ กันทิวงศ์ และบรรยายสมร ผลบุญ. “ระบำอาມิสบูชาแห่งผ้าขี้นเขากูญ” หนังสือ ประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ม.อ. ตรัง วิจัย ครั้งที่ 8 ประจำปี 2562 วิจัยก้าวใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน วันที่ 29 มีนาคม 2562

2. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เรื่องการสร้างสรรค์เรื่องพระสุนทรเครื่อง

นวัลจันทร์ หนูพรหม และจารย์สมร ผลบุญ “รำพระสุนทรเครื่อง” หนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ใน การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติ “มหกรรมวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมสมัย” วันที่ 29 พฤษภาคม 2562

3. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เรื่อง การศึกษากระบวนการทำรำและสร้างสรรค์ชุดยืนเครื่องพญาณกสدا ยุ่นในโขน ตอน พระรามเดินดง องค์ทศกัณฐ์ลักษณะสีดา ของรองศาสตราจารย์สมชาย พูลพิพัฒน์

ไสเกนัฐ เจริญรุป และจารย์สมร ผลบุญ “การศึกษากระบวนการทำรำและสร้างสรรค์ชุดยืนเครื่องพญาณกสดา ยุ่นในโขน ตอน พระรามเดินดง องค์ทศกัณฐ์ลักษณะสีดา ของรองศาสตราจารย์สมชาย พูลพิพัฒน์” *รางวัลบทความดีเด่น หนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ในการประชุมทางวิชาการระดับชาติ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นครั้งที่ 1 วันที่ 15-16 กุมภาพันธ์ 2564. ณ สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พิมพ์เผยแพร่เมื่อ เดือนเมษายน พ.ศ. 2564 หน้า 43 - 59

4. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เรื่อง ภาระสร้างสรรค์แนวศิลป์ไทยร่วมสมัย ระบำอวยพระอุด ว่านา โซ่ อุ่น เจียง

พิรเดช วิเชียรรัตน์ และจารย์สมร ผลบุญ “ ระบำอวยพระอุด ว่านา โซ่ อุ่น เจียง ” หนังสือ ประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ม.อ.ตรัง วิจัย ครั้งที่ 10 ประจำปี 2564 มุ่งหน้าก้าวไกล พัฒนาวิจัยและนวัตกรรม วันที่ 12 มีนาคม 2564 = พิมพ์ เผยแพร่เมื่อ เมษายน พ.ศ. 2564 หน้า 1047-1059

5. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เรื่องชุดการแสดงเพื่อผู้สูงอายุ ชุดระบำฤทธิ์ดัดتنเพื่อคนสูงวัย

ธิดารัตน์ เพชรหนู และจารย์สมร ผลบุญ “ ชุดการแสดงเพื่อผู้สูงอายุ ชุดระบำฤทธิ์ดัดتنเพื่อ คนสูงวัย ” หนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ใน การประชุมวิชาการ ระดับชาติ ม.อ.ตรัง วิจัย ครั้งที่ 10 ประจำปี 2564 มุ่งหน้าก้าวไกล พัฒนาวิจัยและนวัตกรรมวันที่ 12 มีนาคม 2564 = พิมพ์เผยแพร่เมื่อ มีนาคม พ.ศ. 2564 หน้า 1073-1085

6. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เรื่อง การสร้างสรรค์การแสดงชุด มัจฉารีล่า

ศุภชัย สุขสำราญ และจารย์สมร ผลบุญ “การสร้างสรรค์การแสดงชุด มัจฉารีล่า” วารสาร
ศิลปวัฒนธรรมสวนสุนันทา 1, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2564)

